

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

**SANLI
ORDUMUZUN
608.kuruluş
yıldönümünü
KUTLUYORUZ**

22 HAZİRAN.1971

YIL.2, SAYI.73

Devlet Üzerinde Söz Milletindir

Mecmuanızı çıktığı günden beri devamlı takip ediyorum. Özellikle 1968'den sonraki hadiselerle dikkati çekiyordunuz. Devamlı feryadınız: «Milletimiz tarihinin en karanlık günlerini yaşıyor», «millet olarak yok oluşla karşı karşıyayız» şeklin-deydi.

Halbuki zamanın iktidarı günü gün etme politikasını sürdürüyordu. «Nurlu ufuklar» edebiyatıyla milletimizi uyutmakla meşguldü. Üniversitelere adım atamayan milliyetçi öğrencilerin sesine kulak veren yoktu. İlim tahsil edilme-si gereken üniversitelerden sil-lah sesleri geliyordu. T.İ.P., T.Ö.S. gibi Rusya'nın içimizdeki beşinci kollarının teşkilâtlanmasına ve ihanetine göz yumuluyordu.

İktidarsız iktidarlar, cereyan eden hadiseleri basit öğrenel hareketleri olarak görüyordu. Ve: «Sokaklar yürümekle aşınmaz», «Her demokraside biraz da anarşi vardır; olur böyle vak'alar» vecizelerini (!) yu-murtluyordu. Hadiseler ise yosunlu kafalar akıllarına bir izah tarzı (!) bulmuşlardı: «Sağ - sol çatışması». Siz ise ısrarla şu hususa dikkati çekiyordunuz: «Hadiseler sağ - sol çatışması değil(doğrudan doğruya silahlı komünist tecavüzüdür.»

Zaman, izahınızın ne kadar doğru olduğunu belgelerken, dağdaki çobanla beraber uyananların da ihanete varan gaffetlerini yüzlerine çarpıyordu.

Aynı demlerde iktidar harsiy-le gözü dönmüş, kaşarlanmış politikacılar ise; «İşgal ile boykot aynı şeydir» herzesini yu-murtlayarak anarşiye yeşil ışık yakıyordu. Böyle bir ortamda hadiseler son hızla gelişti ve bu ana kadar geldi. Millet'in evlâdının kendiliğinden ihanetini içine yuvarlandığı düşünilemez. Onların beynini yıkan, afonyonlayan maskeli ajanlar vardır. Mecmuanızın her sayısında bunları ifşa ettiniz. Ama zamanın mes'ul başları bir mezar sessizliği içinde sükût ettiler. Kimdi bu milletin hayatı üzerinde kumar oynayanlar?

Henüz lise çağında kendilerine emanet edilen masum millet evlâtlarının körpe dimağlarına materyalist hayat görüşünü, Freud'un gayri ahlâki nazariyelerini, Darwin'in hurafelerini sırına eden T.Ö.S. öğretmenlerini yürüttüğü komünizmi propagandası ilk adım

oluyordu.

Aynı öğretmen taslakları, zehirledikleri zavalıların daha da bilinçlenmesi (!) için El - Fetih teşkilâtına gerilla eğitimi-ne gönderiyorlardı.

Mecmuanızın bomba tesiri yapan: «El - Fetih komünist bir teşkilâttır» ifsaatı uyuyan kafalara dank demişti. Ama ne yazık ki: «El - Fetih millî (!) bir teşkilâttır» diyenler o devrin Dışişleri Bakanlığı koltu-ğuna işgal ediyordu.

Bu şartlar altında Üniversiteye gelen genç ise hiç beklemediği ihanet tuzaklarıyla karşılaşılıyordu. Üniversitelerimizin eşkiya yatağı haline gelmesinde gerçek suçlular, hiç şüphesiz kara cübbeleriyle sokağa dökülen, Prof. lâkabı ilim yebazlarıdır. O Prof.'lar ki; şimdi kitalar arası telsizlerle donatılmış, Sten makineli tabancalı, göğüslerinde moskof yapısı oraklı - çekikçi kamalar taşıyan komünistlerin; Üniversitelerde milliyetçilere Çekoslovak yapısı silâhlarla moskof mermisi sıklıklarını; «devrimci eylem» diye alkışlıyorlardı. Aynı kara cüppeli cahiller, milletin evlâdına Marx, Lenin, Stalin ve Mao gibi komünistlerin kitaplarını yardımcı ders kitabı diye okutmaktaydılar. Anayasamızın açık kapılarından istifade ile üniversite muhtariyetinin arkasına gizlenen bu ilim tüccarı Prof.'lar ve kızıl caniler ihanetlerine aralıksız olarak devam ettiler. Komünizm propagandasından takibata uğramasıyla iftihar eden Prof. taslakları fikir hürriyeti demokratik haklar gibi mefhumları koz olarak kullandılar. Anarşiyi durdurmak için harekete geçildiğinde ise: «Üniversite özerkliği elden gidiyor», «Faşizm geliyor» diye tepiniyorlardı. Bu vasatta Dev — Genç namı iharet sebekesi teşkilâtlanıyordu.

Bu ihanete bir de beynelmilel komünist partilerinin ve meşhur komünistlerin eserlerinin sokaklarda maydanox flatına satılmasını ilâve etmek zaruridir. Pekçok mes'ul makam ise bunlara ilmi eser olarak bakmıştır. Komünizmin ilimke uzaktan veya yakından ilgisinin olmadığı bir realitedir. Ayrıca Çin Komünist Partisinin Tüzüğü, Gerilla Notları gibi paçavralar fikir bile değildir. Millet bu noktada mes'ullerin daha dikkatli olmasını arzu etmektedir.

Türkiye Gizli Komünist Partisinin su yüzündeki bir görünüşü olan T.İ.P. ise bütün ko-

münist faaliyetlerin tertipçisi ve Parlamentodaki savunucusudur. Bu ajanların mes'uliyeti yok mudur?

Memleketimizin ucurumun tâ kenarına gelmesinin sebebi: mes'ullerin gaffeti, yukarıda sıralanan teşkilâtların ihaneti ve TRT ile Yahudi güdümlü basının şaşakçılığı yüzündendir.

Halkımız arasında «Türkiye'yi Ruslaştırma Teşkilâtı» olarak bilinen T.R.T.'nin İrâdî ceviz kırık geçmiştir. Komünist canilere «devrimci genç» diye methiyeler dizen O'dur, Türkiye'nin Kalbi Ankara isimli filmi izinsiz gösteren yine O'dur. Komünizm propagandası suçundan dolayı Savcılıktan atılan ve Sıkıyönetim makamlarımızca tutuklanan Şiar Yalçın'a kucağını açan da T.R.T. olmuştur.

Banka soyan, adam kaçıran, işi mehmetsiği şehit etme iharetine kadar götürülen satılmışları suçsuz gösterme gayretinde olan Babı Âli kodamanlarının ihaneti ise gözden uzak tutulmamalıdır. Komünizmin dışarıdan idare edilmediğini (!) iddia edenler bunlardır. Polis tarafından aranan komünistlerin yerini bilen, gazete idarehanelerinden Deniz Gezmiş gibi militanlara para yardımı yollayanlar bu adamlar değil midir?

Vatanımızı satmağa, devletimizi yıkmaya matuf hareketleri sağ - sol çatışması olarak yutturmada Yahudi güdümlü basın ve T.R.T. çirkin politikacıların en büyük dayanağı olmuştur. Basının polise hücumu, militanları genç olarak takdimi komünist faaliyetlerin dal - budak sarmasını sağlamış mıdır? Komünistler kendi arkadaşlarını öldürürler, basın milliyetçileri kaatil ilan eder. Gayri millî basının süsüz göstermeğe çalıştığı adamlar; şimdi havan mermisiyle yakalanan, devleti yıkmak suçundan yargılanan satılmışlar değil midir?

Aynı çirkef basın bugün kahraman ordumuz ve mus'ul makamlar tarafından tutuklanan ve gözaltına alınan ve memleketin bu hale gelmesinin baş mesulü olanlara yapılan takibatı: «İleri fikirli şahıslara karşı girişilen yıldırma hareketleri» olarak gösterme çabasıdadır. Bütün bir millet olarak ümidimiz; yerleştikleri sütunlarda hariçten gazel okuyan rotatif ağalarına itibar edilmecektir.

Bu kadar haminin himaye-sinde şımaran sosyalist maskeli komünistler, gemi azıya almıştı. Büyük şehirlerde dinamit patlamaları eksoz gürültüleri gibi olağan hale gelmişti. Daha sonraları komünistlerin ideolojik karakterli adam kaçırma ve banka soygunlarının hedefi doğrudan doğruya devletimizdi. Bunu, Türk Devletiyle boy ölçüşmek ve hükümetle pazarlığa oturmak çağırısına bulunmakla gösterdiler. Şereflil ordumuzun karşısına satılmış birkaç çapulcudan ibaret halk ordusu rezaletini diktiler. Ve yayınladıkları bildirilerle ihanet çukurunun tâ dibine yuvarlandıklarını ilân ettiler.

Cereyan eden hadiseler bütün bir millet olarak hepimizde âdetâ devlet yoktur intibahını uyandırmıştı. Bütün bunlar 12 Mart muhtırasına kadar geldi. Ancak 12 Mart muhtırasıydı ki; milletçe gönlümüze serin bir su serpti.

Şu kesin bir realitedir ki; komünizmin önlenememesi için önce tanınması lâzamdır. Elebaşların iyi tesbit edilmesi lâzımdır. Nasıl ki, yan dallarını budamak, bir ağacın kuruması için yetmez. Ve hepsinin üstünde dünya komünist stratejisini çok iyi tetkik etmek gerekmektedir.

Dünyanın her yerinde Türkiye'de olduğu gibi komünist ihtilâl başarılamazsa, komünistler yer altına kayar. İnsan hakları, demokrasi gibi sloganların arkasında faaliyetlerini yürütür. Rusya'da, Çin'de ve diğer peyk devletlerde bu böyle olmuştur. Şu an duyduğumuz çatlak sesler de aynı stratejinin uygulamasıdır. Komünist liderlerin bir kısmı yurt

dışına kaçar Hikmet Kıvılcımlı gibi. Militanlar ise dağlık yerlere ve köylere çekilirler. Elbistan'da Nurhak ve Binboğa dağlarında yakalanan ve öldürülen komünistler.

Komünist teşkilâtların kapatılması (Dev — Genç v.b.) komünist faaliyetlerin durduğu mânâsına gelmez. Sıkıyönetim sonrası hareketleriyle komünistler bunu göz ardı ederler. Önemli olan onun fikir olarak ezilmesidir ve hücrelerinin ortadan kaldırılmasıdır. Durumu başında müzmin bir baş ağrısı bulunan adama benzetirsek; hastaya uyuşturucu hap vermek, ağrısını bir müddet ke-seektir. Ama asıl sebep ortadan kaldırılmadığı için tesiri geçince ağrı tekrar başlayacaktır. Sıkıyönetim makamlarımız icraatlarıyla doğru teşhis koyduklarını göstermişlerdir Bu durum en çok milletimizi memnun etmektedir.

Bütün mes'ullerden, ilkokullarımızdan, üniversitelere kadar bütün okullarda gayri millî kültürlerin istilası durdurulmalı, eğitim kelimesinin gerçek mânâsında millî hale getirilmelidir.

T.Ö.S. gibi öğretmenlerimizi kırılı emellerine âlet eden ve millet tarafından itibar edilmeyen sendikalar kapatılmalı, öğretmenlerimiz böyle bir leke den kurtarılmalıdır.

Şuna bütün kalbimizle inanıyoruz ki; milyonlarca şehidin et ve kemiği üzerine bina edilen devletimiz yıkılmayacaktır. Milletimiz, devlet ve millet olarak varlığını devam ettirmeye kararlıdır.

SAMİ SARIGÜL
(Edebiyat Fakültesi)

Milletin Dardını Anlamaz mısın?

Anadolu için için yanyanıyor
Yüreklere bir yara var kamıyor.
Bütün millet evlâdı hep ağlıyor.
Kıbrısın mahzun duran haline.
Yavru vatan anasından ayrılın,
Öksüz kalsın, buna ağlamaz mısın?
Yad ellerin zulmü onu okşasın,
Kardeşim bağrını dağlamaz mısın?
Koca vatan toprakları kayboldu.
Kırım, Kazan ve Türkistan, Niğbolu,
Hepsi gitti elden tek Anadolu,
Kaldı, Kıbrıs için sızlamaz mısın?
Devir açıp devir kapatmıştık biz,
Üç kıtayı atla dolasmıştık biz,
Ah ne günden ne günlere kalmışız,
Hâlâ o gaffetten uyanmaz mısın?
Bir taraftan içimizden ajanlar,
Bir taraftan Moskova'dan kaçanlar,
Hele Mehmetçiğe kurşun sıkanlar,
Bu hainlere kin bağlamaz mısın?
Hep dünyaya yayılmıştı şanımız,
Mükemmeldi adımız, ihsanımız,
Nerede kaldı şimdi o ahlâkımız,
O günleri anıp yaslanmaz mısın?
Komünistler tehdit ettiler yurdu,
O hain emeller ne başlar vurdu,
Fakat karşısında Ordumu buldu,
Haine dur deyip çağlamaz mısın?
Fakat önce kültür düzelmelidir,
Millî kültür, bütün bilinmelidir,
Komünist fikirler ezilmelidir,
Milletin istegini anlamaz mısın?

(İ Z M İ T)

MİLLET VE ORDU

Kara Kuvvetlerimizin kuruluş yıldönümünü, milletçe kutluyoruz. Çin sınırlarından, Karadeniz kıyılarına kadar uzanan imparatorlukların kurucusu ve binlerce yıllık bir tarihin sahibi olan Türk Milleti, (diğer karakterleriyle birlikte) diğer milletlerden asker bir millet olma vasfıyla ayrılmaktadır.

Büyük Hun İmparatorluğu, Göktürk İmparatorluğu, Selçuk İmparatorluğu ve Osmanlı İmparatorluğu azametleri ile ilk bakışta akla gelenlerdir. Şüphesiz, Türk devletleri sadece bunlardan ibaret değildir. Ve maksadımız bütün Türk devletlerinin bir listesini vermek de değildir. Mete Han'ın büyük askerî mekanizması (ve nizamı) hemen hemen bütün Türk devletlerinde aynen uygulanmıştır. İlk çağları doğru göz önüne getirince Mete Han'da beliren askerî nizam bütün maddî, manevî temelleriyle Orhun Kitabelerinde parlar. Türk Milletinin hayatını muhafaza gibi millî bir idealin yanında, insanlığın kurtuluşu gibi bir insanî gayeyi de politikasının aslı yapan Türk Milletidir. Harblerin ancak yağma hırsıyla yapıldığı İlk Çağlarda bile, Türk Milleti, insanları nizamla bağlamak ve adalet icra etmek hedefi için harp yapıyordu. Bu ideal aynen Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluğuna geçmiştir. İntikal eden sadece bu kabil idealler değildi. Tarih, Türk Milletinin kurduğu bütün müesseselerin, hemen hemen birinden diğerine aynen geçtiğini gösteriyor.

Bir misal olmak üzere, Anadolu'nun Fethi hareketini hatırlayabiliriz. Anadolu nizamsız, dağınık kudretlerin istilasına uğramış değildi. Meselâ Anglo Saxonların Amerika'ya yerleşmesi kabilinden, ferdî teşebbüslerin ağır bastığı bir işgal değildi. Modern tarih tetkikleri gösteriyor ki, Anadolu'nun Türkleştirilmesi, Büyük Selçuklu İmparatorluğunun bir fetih hareketi idi. Böylece Anadolu'da, Selçuklu İmparatorluğunu merkez teşkilâtına benzer idarî, adli, kültürel ve askerî müesseseler vücuda geldi. Osmanlı İmparatorluğu bu yapıya miras oldu. Modern tarih görüşü, bugün bir aşiretten cihangir bir devletin çıktığını kabul etmiyor. Türk Milletinin, bir birini takiben kurduğu devletlerin, aynı kökten geldiği ve ilk prensiplerini devam ettirdiği kabul edilmektedir.

Bu bakımdan Kara Ordusunun kuruluş tarihini, Osmanlı İmparatorluğunun daimî orduyu kurduğu tarihten daha gerilere götürmek gerekmektedir. Nasıl Türk tarihi Osmanlı tarihi ile başlamıyorsa, Kara Kuvvetlerinin kuruluş tarihini, Osmanlı İmparatorluğunun daimî orduyu Türk Ordusunun tarihi, sadece Asakiri Mansure-i Muhammediyenin, Sekban-ı Cedidin, Nizam-ı Cedidin, Yeniçeriliğin tarihinden ibaret değildir. Selçuklu Ordularının, karanlık harp gücünün ve Mete'nin cesur ordusunun göz kamastıran zengin tarihidir.

Ordu, milletin silâhlı gücüdür. Ancak, bu tarif eksiktir. O, milletin, düşmanla savaşan en ileri, en disiplinli parçasıdır. Bu haliyle her müessesenin olduğu gibi, Ordunun da temeli millettir. Kuvvetli milletlerin kuvvetli ordular kurabileceği tam bir gerçeği ifade eder. Ancak ordu bir milletin parçası olmaktan ötede bir varlıktır. Ordu, bütün milletin, hayat kavgasına hazırlandığı ocaktır. Bu ocak, sadece kas, silâh ve teknik gücün terbiye edildiği ocaktır. Yüzbinlerce insanı, gözünü kırpmadan, en aziz varlığından fedakârlığa iten harp; fertlerden derin bir fedakârlık ve feragat ister. Harp, bir çocuk oyuncağı değildir. Hayatın, hayattan üstün tutulan idealler uğruna seve seve verileceği en büyük imtihandır. Milletlerin yaşama gücü ve hakkı, bu imtihanın ateşinde tecrübe edilir. Bu bakımdan ordu, hem efradına ve hem de millete, hayat kavgasında rehber olmalıdır. Ve temel vazifesi de budur. Bu vazifesinin başında, ordunun ve milletin moral gücünü beslemek, onu her türlü düşman propagandasının tesirinden kurtarmak ve millî ideallerin beslenmesi ve güçlenmesinde tam bir dikkat göstermeye mecburdur.

Bu gerçekleri, biraz daha derinleştirelim. Ordu - Millet münasebetinin derin bir şekilde kavranabilmesi için; harbin zamanımızda kazandığı şekle bakalım. «Harp, Topyekûn Harp, Harbin Sevk ve İdaresi» adlı kıymetli etüdünde muhterem General Zeki İtler şunları belirtmektedir.

«Harpler tarihsel seyirlerini takip ve gittikçe genişlemek suretiyle mânâ ve şumüllerini, asrımızda, en yüksek bir mertebeye çıkarmış bulunmaktadır. İlk çağlarda başlayan... kavga, İkinci Dünya Savaşıyla da tekmi havaları ve denizleri içine alan cihanşumûl kıtalar savaşı halini alarak tepeden tırnağa kadar TOPYEKÛN olmuştur.

Bugün muharebeler artık yalnız hudut bölgeleri, ordu kısımları veya ülkenin muayyen parçalarına inhisar etmemektedir. Bu hal cepheelerde harp eden askerle, geride çalışan halk, fabrikalardaki işçi, kadın ve köylüyü vatani mesuliyetleri bakımından hemen aynı tehlike ve sorumluluk altına sokmuş ve TOPYEKÛN HARBI doğurmuştur.

Topyekûn harpte milletlerin harp güçleri ve teşkilât kudretleri, moralleri çarpışır. Bu bakımdan Millî Savunma, Topyekûn Harp esaslarına göre, millî harp gücü diyebileceğimiz millî ekonomi, endüstri, kültür, Eğitim ve gelenekleriyle sıkı sıkıya bağlanmıştır. II. Dünya Harbi tecrübeleri göstermiştir ki, bir harbe;

a) Milletçe hazırlanmak, yani bir milletin siyasi, ekonomik, endüstri, eğitim, moral ve psikolojik faktörlerini uzun süreli bir harbin başa-rabilmesi için, harp hedefine doğru barıştan itibaren ve plânlı olarak organize edilmiş bir MİLLÎ SAVUNMA POLİTİKASI'nın güdülmesi,

b) Harbin sevk ve idare mesuliyetini üzerlerinde taşıyan ileri görüşlü, sağlam seçiyeli, azim ve irade sahibi devlet adamlarının iş başına getirilmesi ve millî bünyeye, heyecan ve geleneklere uygun bir SİYASET'in kurulması... gibi bir milletin yaşama hakkı ve istiklâlini koruyabilecek tedbir ve tertiplerin alınmış olmasıyla hasıl olunabilir.»

İkinci Dünya Harbinden alınmış derslerin, bu gerçekçi ifadesine, I. Cihan Harbinin derslerini ekleyebiliriz. Harp hatıralarında bu hususu belirten ve topyekûn harp nazariyesinin kurucularından General Ludendorf, mevzumuzla ilgili olarak, aşağıdaki hususları belirtmektedir:

Dünya ve bu ulus savaşı, üzerine, bütün ağırlığı ile çöktüğü, bız Almanlardan, sonsuz şeyler istiyordu. Bu ulus savaşı kazanmak istenince, herkesin en son nesi varsa, hepsini vermesi lâzım geldi. Kelimenin tam anlamıyla, kan ve terimizin son damlasına kadar cenkleşmemiz, çalışmamız icap etti. Ve bunu başarırken de, mücadele azmimizi, zafer neşemizi muhafaza etmemiz gerekti.

Bizden istenen şeyler ağırdı, fakat, düşmanın bize ihdas ettiği hayatî zaruretlere ve zahiren belli olmayan, lâkin hakikatte müthiş bir kuvvetle işleyen düşman propagandası karşısında, böyle hareket etme mecburiyeti vardı.

Ordu ile donanmanın kökleri, tıpkı bir meşe ağacı gibi, Alman topraklarındadır. Onlar hayat ve kudretlerini ana yurttan alıyorlar. Muhtaç oldukları şeyleri alıyorlar, fakat bu şeyleri istihsal edemedikleri gibi, ana yurt kendilerine manevî, maddî ve fizik kuvvet olarak, ne verirse onunla mücadeleye giriyorlar. Bu kuvvetler, ordu ve donanmaya gündelik mücadele ve harp gaillesi içinde, galip gelmek, nefisinden feragat etmek, fedakâr olmak kudret ve kaabiliyetini veriyorlar.

Ana yurttan da, manevî vaziyeti ve harp azmini kuvvetlendirmek gerektili; bu ikisine zarar gelince halimiz haraptı! Harp uzadıkça o nisbette de bu tehlikeler büyümüş, aşılabilecek güçlükler artmış ve aynı zamanda, ordu ve donanmanın manevî ve ahlâkî kuvvet istekleri de, oderecece zoru bir şekil almıştı.

(Devamı 13'te)

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 73

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devanlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50-4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

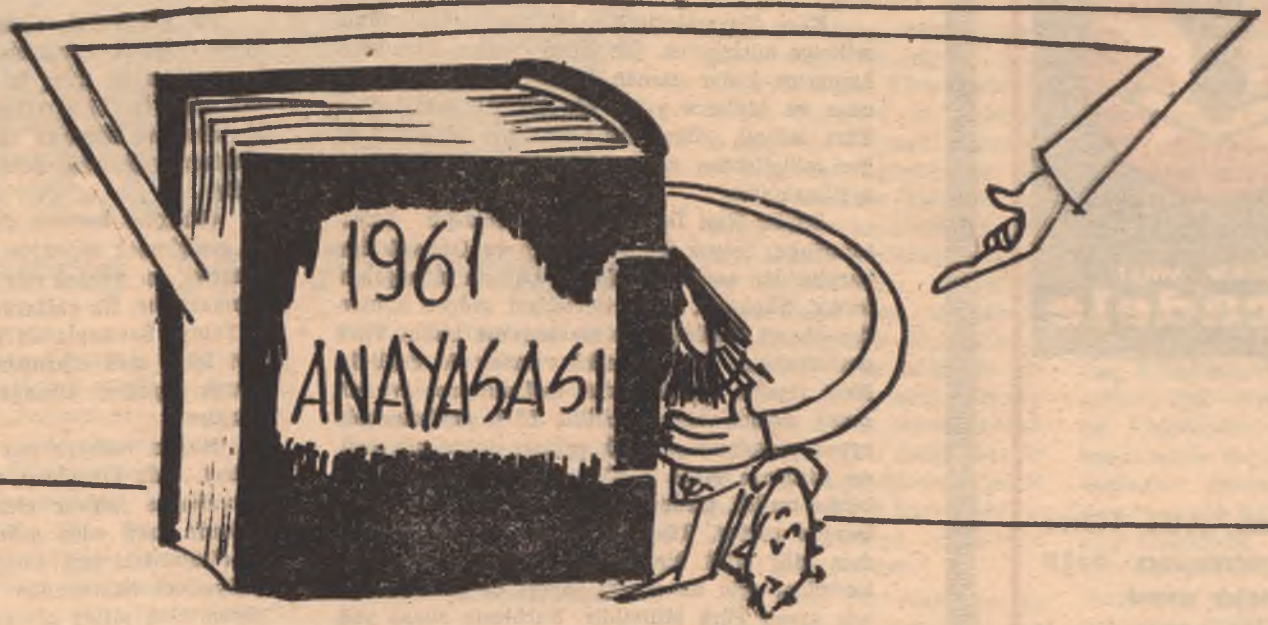
BASKI

Güneş Matbaacılık T. A. Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

CHP'nin Bu Son Şansıdır

Geçtiğimiz hafta içerisinde efkârı umumiyeyle ilgilendiren en önemli mesele, hiç şüphesiz «Anayasa Değişikliği» meselesi olmuştur. Bunun, bir müddet daha böyle devam edeceği kestirilebilir. Başbakan Erim, Askerlik, Üniversite Muhtariyeti, TRT Muhtariyeti ve Yüksek Yargı Organları bölümlerindeki değişiklikleri ve bu değişikliğe gitme sebeplerini, TRT aracılığıyla izah ettikten sonra bir müddet sustu.

Başbakan Erim'in, Anayasa değişikliği teklifleri belirli gerekçelere dayanıyordu. Bunlar, müşahhas, elle tutulur, gözle görülür şeylerdi. Meselâ bir TRT Muhtariyetinin kaldırılmasını isterken söylenen şu gerçekler, Erim'den çok, önce milletin tüylerini ürpertiordu: «Bana getiriler bazı yayınları. Meselâ Köyün Sataşında yapılmış olan, okudum, tüylerim ürperdi.» Bu, TRT'nin günlerce - aylarca yıkamak istediği saf zihinlere döktüğü zehri anlatıyordu. Ya bugüne kadar milletin kültüründen yıktıkları, kundakladıkları. Bunların hesabı bile yapılamaz. Başbakan, TRT'nin vazifesini ve yerini tayin ederken şöyle diyordu: «Ve biliyorsunuz ki, bugün bütün dünyada geniş bir radyo ve televizyon vasıtasıyla propaganda âdeti mücadelesi demeyeyim, propaganda harbi olmak. Böyle bir dünya ortasında, böyle bir âlemin içinde Türkiye TRT'si de Türk Milletinin ve Türk Devletinin emrinde, Türkiye'nin yüce çıkarlarının yönünde, istikametinde çalışmalıdır.» Evet, Devlet, milletin her şeyi ile güvendiği, canıyla koruduğu bir millî devlet olursa, TRT olduğu gibi bütün müesseseler devletin, dolayısıyla milletin kontrolünde olmalıydı. Kendi devletinden kopuk, başka ülkelerin şarkısını okuyan bir müessesenin, bizim ülkemizde ne işi vardı? Kendi paramızla niye beslemeliydik? Milletin vergileriyle hayatını sürdüren bir müessesenin vazifesi milletin ideallerine tercüman olmak, millî politikanın aracılığı yapmak değil miydi? Her neyse. Başbakan Erim'in sözleri, devlet müesseselerini gerçek yerlerinde arayıp bulama-

yanları sevindirmişti.

DEĞİŞİKLİKLER BİR ÇEVREYİ RAHATSIZ EDİYOR

Erim, TRT mevzuunda olduğu gibi, Üniversitenin idarî muhtariyetini de kaldırılma derken, bugüne kadar uygulamanın meydana koyduğu aksaklıkları ortaya döküyordu. Diyordu ki: Bu eli tabancalı, Stenli, dinamik gençler kendiliğinden türememiştir. Bunların teşvikçileri var Tahrikçileri var Beyinlerini yıkayanlar var. Şartlandırılanlar var Bunlar, milletin ve vatanını sevenlere tamir edilmesi zarurî gerçeklerle karşı karşıya oldukları hissini verirken, bir kısım bütün menfur emellerini bu müesseselerin «özerkliği» ni istismara bağlamış çevreleri «zıkkın» diye durduruyor, tosladıkları kayaya yumruk vurmaya sevk ediyordu. Şu bir haftadan beri, baksanız, bu adamların beyanat, yazı ve karikatürlerine, en hayati şeylerini kaybetmenin telâşını görebilirsiniz. İnsan, mücadele, münakaşa ve fikrî tartışma yaptığı insanların dobra dobra olmasını diliyor. İstiyor ki açık konuşulsun, açık konuşulsin, düşüncülerinin aynı ifade edilsin. Beyinlerinden dillerine gelinceye kadar kelimeler, yüz türlü boya küpüne girip çıkmasın. Gönül istiyor ki cümleler ağızda eğilip, bükülüp gevelenmesin. Açık konuşulsun istiyor gönül. Ama bakıyorsunuz çevrenize. Doğru sözlü, politika yapmayan ve millete bağlılığı gaye edinmiş insanları parmakla gösterilebilecek kadar az buluyorsunuz.

Bunu, Anayasa değişikliği meselesinde daha açık olarak görme fırsatını bulduk. Bir grup varlık tutturmuş «1961 Anayasası, 27 Mayıs Anayasası, Devrim Anayasası» değişimeldir. Anayasaların değişmesi iyi sonuçlar vermez. Anayasa'nın suçlu olduğunu ilân etmek, Anayasa üzerinde itimatlılık doğurur. Güveni azaltır. Yapma, etme! Sayın Erim, gel şu inadından vazgeç. Hem 27 Mayıs Anayasası o zamanın serbest (!) ortamında tartışıldı. Halkın tasdikine sunuldu ve kabul edildi. Ne cesaret Sayın Başbakan, ne cesaret ki siz böyle bir Anayasayı değiştirmeye

yelteniyorsunuz? Hem «12 Mart Muhtırası» Anayasa değişikliğini istemiyor. «12 Mart Muhtırası» Parlamento'nun ve hükümetlerin suçluluğunu ilân ediyor. Dolayısıyla Meclis ortadan kalksın Bir kurucu meclis gelsin. Belki bizim de sızma imkânımız olur.» Bu cümleler, malûm bir çevrenin Anayasa değişikliği ortamında ileri sürdükleri fikirlerin ana çizgileridir. Şimdi bütün bu malûm çevrenin kalemleri aynı fasit dairenin çıkmazı içinde dolanmaktadır.

Bu çevreler, ne kadar makûl deliller getirirseniz getirin, kabul etmemektedirler Etmeyeceklerdir de. Siz keramet gösterseniz, onlar inatlarından dönmeyecekler. Neden? Çünkü bir fikrin ve bir stratejinin, bir propaganda mekanizmasının şartlanmış ücretlileridir. Kendi fikirleri değil. Bir mahfelde, mikrofonlarına üflenen ve sahibini gayet iyi tanıdığımız seslerin aktarıcılarıdır. Bütün yazdıklarını özetleseniz, birkaç kelimenin tekrardan başka bir şey bulamazsınız. Elinize alın, sıkın, elinizde fikir namına materyalizmin, Marxizmin tortusundan başka bir şey kalmaz. Kalmaz ama, bu adamlar da propagandayı durdurmazlar. Bunlara soru sorsanız cevap alamazsınız. Çünkü cevap ile birlikte açık vereceklerini bilirler. Biz buna rağmen birkaç soru soralım:

BİRKAÇ SORU

1 — Madem Anayasa değişikliği, Anayasa'nın otoritesini azaltır. O halde niçin 1924 Anayasası değiştirilen alkışladınız? Hattâ bugün Anayasa değişikliğine karşı çıkanların hepsi, o zaman hızlı değişiklik taraftarıydılar. Bugün ne oldu?

2 — Siz diyorsunuz ki, 12 Mart Muhtırası, Anayasa değişikliği istemiyordu. Güzel. 12 Mart Muhtırasını Ordu vermiştir. Nihat Erim de defalarca açıklamıştır ki, üniversite hakkındaki Anayasa değişikliğini Ordu istiyor. TRT, Danıştay, Yüksek Yargı Organları v.s. gibi değişiklikleri Ordu istiyor. Peki, bu malûm çevreler Erim'in bu açıklamalarını niçin duymak istemezler? Neredeyse, söylediğiniz şeyi söylemediniz diye inan-

— İbrahim Öktem masallarda «ey haşmetmeab!» çeşidinden veya kızıl derill filmlerinde «ey en büyük reis, ey kırmızı ok» türüstünden, İnönüye hitabediyor: «Siz Türkiye'yi karanlıklardan çıkarabilen, faziletli, engin tecrübeli İnönü; bu değişikliklere karşı kesin vaziyet almalısınız, bunu siz yapabilirsiniz» diyor. Evet bu Roma kralı Neron'a değil, İnönü'ye söyleniyor. Bu tür yarıdaklıkların şimdi, bini bir paraya. Bakalım İnönü'nün «alacağı kesin vaziyet» ne olacaktır.

diracaklar.

3 — İtirazın birisi de, Anayasa değişikliği olmadan da kuvvetli bir hükümet, şiddet hareketlerini önler, kanunsuzluklara mani olurdu. Dolayısıyla Anayasa değişikliği yersizdir. O zaman bunlara sormak lâzım. Başbakan Erim'in ortaya koyduğu hadiseler her gün cereyan eden hadiselerdi. Fakat niçin, bugün bağırıp çağırarak, TRT'nin, Danıştay'ın, üniversitedeki «özerklik» şampiyonlarının hareketlerine «olmaz böyle şey demedi.» Adam, muhtariyet kılıfının içinde pekâlâ suçlu barındırıyor, silâh yığıyor ve emniyet kuvvetlerine karşı barikat kuruyordu. Bu fiillere masumiyet pozu giydirenler de, o üniversitelerin yöneticileriydi.

ODTÜ Mütevelli Heyet Reisi Prof. Fahir Armaoğlu'nun açıklamaları, rektör, öğretim üyesi kılıfındaki illalât militanlarının gerçek yüzünü ortaya koymuyor mu? Hem kuvvetli hükümet, kimlere karşı kurulacaktır?

Bir hükümet, milletin meselelerini mi çözmeye çalışsın, yoksa demokrasinin icabıdır diye kurulan ve hükümetle didişme içinde bulunan müesseselerin isyan hareketlerini mi bastırmaya çalışsın? Bir hükümetin vazifesi hangisidir? Hükümet, işi gücü bırakacak, Danıştay'la uğraşacak, TRT'yle uğraşacak. Bunu hangi çarpık zihin düşünebilir?

4 — Üniversite'nin, TRT'nin, özerkliğini kaldırmak isteyenler Danıştay'a muayyen statü çizmek isteyenler müşahhas ve makûl sebeplerleri sürmektedirler. «Şu hadiseler, özerklik adına işlenmiş milleti imha hareketleridir. Bunu için bu müesseselerin ıslahı zaruridir» demektedirler. Bunlara karşı çıkanlar neden bu hadiseler üzerinde hiç durmamaktadırlar? Neden görmezlikten gelmektedirler?

5 — Her zaman değişiklik tarafları olan, kendi dışındakileri «tutuculukla» suçlayan bu adamlar, neden burada tutuculuk yapıyorlar? Değişikliğe neden karşı çıkıyorlar? Yoksa «tutuculuk» sadece bir itham vesilesi mi?

6 — 27 Mayıs Anayasasını, halkın tasvib ve tasdik ettiği söyleniyor. Bu mesele üzerinde tartışılabilir. Ama esas mesele, halkın bugün Anayasa değişikliğini candan istediğidir. Eğer halkın oyu, demokrasinin temel şartı kabul ediliyorsa. Eğer millet, bu zevat açısından da ölçü kabul ediliyorsa.

Bu sorulara tatmin edici cevap verilirse, biz de fikrimizi değiştirip, hayır bu Anayasa değişmesin diyeceğiz.

YENİ TAKTİK ORTAK CEPHE
Yukarıdaki soruların cevaplandırılmayacağı bellidir. Zira şimdi bu çevrelerin kaygusu başkadır. Şimdi yeni taktikler peşinde koşmaktadırlar. Türk siyasi hayatının onulmaz illeti CHP hâlâ Anayasa değişikliği hakkında açıklama yapmamaktadır. CHP'nin 85'lik başı: «Biz ciddi bir partiyiz. Böyle önemli bir konuda, görüşlerinizi elbette hemen açıklayamayız. Kamu oyu da bütün dikkatiyle bizi izliyor. Bizim görüşümüzü merak ediyor» demektedir. Ve «parlak neticeler» elde etmeye çalışmaktadır. İnönü ve avanesinin fikri şudur: Şimdi her türlü renkle sol gruh Anayasa değişikliğine karşı çıkmaktadır. Bir müddetten beri, soldaki bazı çatlaklar neticesi İnönü'den kopma olmuştu. Bu sıkıntılı devrede,

güvenilecek ve Mecliste konuşabilecek, hattâ hükümete tesir edebilecek inandıkları tek teşkilât CHP'dir. O halde, bu bulanık suda epeyce balık CHP'nin ağlarına düşebilir. İnönü, şimdi toparlamak fikrindedir.

CHP'nin merasında yetişmekle beraber, bugün istiklâlini başka ideolojilerin prensipleriyle gölgeleyen gruplar da bin oğlu hindir. CHP'nin dolmalarını yutacak kadar aptal değildirler. Onlar da CHP'yi ortak cepheye alıp kullanmak fikrindedirler. Bunlardan birisi; «CHP tarihle hesaplaşmaktadır» diye yazıyor. CHP'nin «teminat» ları olduğunu söylüyor. Biraz da sırtını sıvazlıyor. «CHP, uzun geçmiş süresinde Türkiye'ye önemli hizmetleri olmuş bir partidir» diyor. (16 Haziran 1971, Milliyet, İsmail Cem)

Bir başka aynı tandastlı gazetenin, aynı günkü nüshasında, yapılan ağır birliğini görmek mümkündür. «61 Anayasasında CHP'nin büyük payı vardır... Bu Anayasayı savunmak en başta İnönü'ye, CHP'ye, CHP grubuna düşer. Hem de tarihi bir görev olarak... Yarınki kuşaklara karşı CHP'nin taşıdığı bir yükümlülük, bir sorumluluktur bu.» (16 Haziran 1971 Cumhuriyet, Oktay Akbal) Evet, bu tür yakarıslara bugünlerde, İnönü'nün solundakilerin dudaklarında sık sık rastlanıyor. Biz de diyoruz. Gerçekten İnönü ve CHP tarihle hesaplaşmaktadır. Bunca makûl gerçekler ortadayken, CHP bir kere daha millet aleyhine ağırlık koyarsa, bu artık CHP'nin sonu olacaktır. Millet nazarında.

ÖĞRETİM ÜYELERİ SİYASİ PARTİLERE ÜYE OLSUNLAR MI?

Anayasa değişikliği konuşulurken, öğretim üyelerinin siyasi partilere üye olup olamayacağı da söz konusu edildi. Erim'in tasarısında öğretim üyelerinin partilere üye olması şeklinde geçiyordu. Fakat CHP buna karşı çıkıyordu. Herhalde bazı partizan öğretim üyeleri de buna taraftar olmayacaklardı. Zira, bir Prof. hem TİP'e üye oluyor, hem de talebeye ders verebiliyordu. Bu ders hangi zihniyetin mahsulü oluyorsa?! Fakat, TİP'in «bölücülük» yaptığı iddiasıyla kapatılması davası açılınca, bu partiye üye olan sözüm ona öğretim üyelerinin durumunu, derslerin nasıl geçtiğini ve talebeye ne telkin ettiklerini biz düşündük ve

(Devamı 13'te)

BİR HAFTA NASIL GEÇTİ

13 HAZİRAN 1971

- SBF Doçenti Mehmet Selik gözaltına alındı.
- Bursa'da, kıskırtıcı beyanname dağıtmaktan sanık Hasan Sakarya, 15 güne mahkûm oldu.
- Sinema oyuncusu Uğur Güçlü tevkif edildi.
- Dünya Sendikalar Federasyonu, Başbakan Erim'e telgraf göndererek, gözaltında bulunan sendikacı ve yazarlar hakkında soru sordu ve demokratik hakların korunmasını istedi.
- Sol örgütler, Almanya'daki Türk diplomatlarını kaçırmakla tehdit ediyorlar.

14 HAZİRAN 1971

- Mehmet Selik, Yaşar Kemal, Prof. İsmet Sungurbey, Kemal Türkler, Kemal Sülker, Sinasi Kaya, Hilmi Güner, Nejat Tözge, Osman Sercan, Kemal Nebioğlu, Rasih Nuri İleri serbest bırakıldılar. Ayrıca ODTÜ Asistanlarından Muammer Soysal ile Mehmet Baykurt da serbest bırakıldılar.

15 HAZİRAN 1971

- Behice Boran ve Sadun Aren'in tahliye istekleri reddedildi. Ayrıca SBF Dekanı Mümtaz Soysal, Anayasa Profesörü Bahri Savcı, Devrim Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Uluç Gürkan, gazete sahibi Cemal Reşit Eyüboğlu, Yapı — İş Sendikası Başkanı Suar Sükrü Kundakçı ve Hakkı Tuğrul Çakın sorgularından sonra tevkif edildi.

- Samim Kocagöz serbest bırakıldı.

- İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca arananlardan İTÜ Mimarlık Fakültesi Talebesi Celâl Koç, sahte bir kimlikle yakalandı.

- Adıyaman çevresinde yakalanan 12 kişi, «devletin istiklâlini tenkis ve birliğini bozmaya matuf fiilleri işlemek, Anayasayı tağyir, tebdil ve ilgaya cebren teşebbüs etmek suçlarından tevkif edildi.

- Genel Kurmay Başkanlığı Plân ve Prensipler Dairesi Başkanı Korgeneral Atıf Erçikan'ın evine dinamit atmaktan sanık Sarp Kurav ve Ruhi Koç vargılandı. Bunlar hakkında 15 yıla kadar hapis istendi.

- Banka soygunu, Capa Yüksek Öğretmen Okulunu kur-sunlamak ve polisleri kurşun sıkmaktan sanık Salman Kaya 17 Haziran'da sorguya çekilecek. Salman Kaya'nın idamı isteniyor.

- Yayıncı vasaklanmış gazete ve kitapları köylerde dağıttıkları iddiasıyla Hukuk Fakültesi Asistanlarından Bülent Tanör ve Yücel Savman'a isten el çektiler.

- TİP'in bölücü faaliyetinde bulunduğu iddiasıyla kapatılma davası açıldı.

- İlhami Soysal tutuklandı.

16 HAZİRAN 1971

- Tabii Senatör Acuner'in, Hikmet Kıvılcımlı'nın kaçmasına yardım ettiği iddiasıyla dokunulmazlığı kaldırılacak. Ekrem Acuner'in bu arada aldığı 2 aylık izin iptal edildi.

- SBF Prof.'larından Bahri Savcı, sağlık durumu sebebiyle tahliye edildi.

- Sıkıyönetim Komutanlıklarınca aranan Münir Aktolga, Saban İba ve Ahmet Oflu adındaki komünistler, bir bakkal dükkânında ele geçti. Ayrıca dükkânın bodrumunda 5 tabanca, 15 kutu mermi, 2 dinamit lokumu ve buna benzer patlayıcı maddeler bulundu. Ayrıca Dev — Genç üyelerinin yapacakları şeyleri gösteren not defteri ele geçti.

- Ank. Sıkıyönetim Komutanlığınca aranan Metin Tütün, Necmeddin Mendek ve Mehmet Tokul İzmir'de yakalandı.

- Diyarbakır'da; Tarık Ziya Ekinci, Mümtaz Kotan, İbrahim Güçlü, Sabri Cebik, Nezir Semikanlı, Naci Kutlay, Mehdi Zana tevkif edildiler.

- TİP Genel Sekreteri Sait Ciltas, Saban Erik, Sol yayıncıları idarecisi Muzaffer Erdost, Sendikacı Cenani Bıçak, Ast. Erdoğan Güçbilmez gözaltına alınmışlardır.

17 HAZİRAN 1971

- Ekrem Acuner, Devletin siyasi, iktisadi, hukuki ve sosyal nizamlarını yıkmak, gizli örgüt kurmak, amaçlarına kavuşmak için soygun yapmak, soyulacak yerlerin plânlarını hazırlamak,

- Amerikalılara ait bir trafo merkezini havaya uçurmak, Taksim'deki oto komisyoncusunu soymak ve gasb suçlarıyla itham edilmektedir.

- Ekrem Acuner'in grubu içerisinde: 1 — İrfan Solmazer 2 — Rafet Kaplangı 3 — Muzaffer Yılmaz 4 — Hikmet Kıvılcımlı 5 — Sarp Kuray 6 — Orhan Uysal 7 — Bayram Akgün 8 — Metin Eseroğlu 9 — Cengiz Kılıç 10 — Ahmet Camusoğlu 11 — Orhan Aksungur 12 — Ahmet Coker 13 — Hasan Çetin 14 — Osman Celen...

- Sıkıyönetim Komutanlıklarınca arananlardan Feridun Yücel ve Bülent Vargel İzmir'de yakalandı.

- Hakan Duman'ı kaçıranlardan Ali Aydın Cığ ve Türkiye Gizli Komünist Partisi militanlarından İhsan Ceralan yakalandılar.

— Hikmet Kıvılcımlı ile ortaklaşa devleti yıkıcı cemiyet kurdukları, banka soydukları v.s. iddiasıyla muhakeme edilecek olan MBK üyesi Ekrem Acuner ve İrfan Solmazer. Her ikisi de Tabii Senatördür.

Hızbüttahrir Milletdüşmanı Bir Akımdır

Metin Toker, Milliyet gazetesinde iftira ve tahriflerden dokunmuş bir tefrika yazdı Metin Toker'in bu tefrikayı yazmaktan kastı belliydi. Şim diye kadar, yazı hayatında görülece- ten, CHP'li olmayana düşmanlık po- litikasının en sadık kölesi olması do- layısıyla eline ne geçerse milliyet- çilere, Müslümanlara, sağ cepheye yamamaya çalışmıştı. Bunlar gerçek- ten milliyetçi midir, değil midir, bu- nun metin Toker için önemi yoktur. Bu cümleden olarak, Hızbüttahrir ad- lı fesat ve ihanet şebekesini de sağ cepheye yamayivermişti Gerçekte ise Hızbüttahrir'in ne İslâm'la, ne de onun müntesipleri ile alâkası vardı. Hızbüttahrir, tam bir İslâm düşmanı ve millet düşmanı bir teşkilâtı. Giz- li kapaklı hareketlerle Müslümanları

şâibe altına almak ve Türkiye'de millete ve İslâma düşman çevrelere taarruz fırsatı vermektir. Bunun ya- nında, pek çok samimi insanı da İs- lâmdan uzaklaştırması cabaydı. Me- selâ Metin Toker gibi, malûm tıy- netli şahısları da bulursa, tamamdı. Artık Müslümanlar şâibe altında bı- rakılmıştı. Fakat, öyle kolay değil Bay Toker. Türkiye'de milletin ha- yat kavgasına kendisini adanmış in- sanlar var. Ve senin civık üslûbunla aldatılacak bön zihinler yok Aşağı- daki bildiri bundan 5 sene önce (1966 da) yayınlanmıştır. Senin ve senin kafa yapında olanlar, belki milliyetçilerden çok geridir. Ve 5 yıl sonra hâlâ sakat teşhisler üzerin- desin. Aşağıdaki bildiri namuslu in- sanlara gerçeği anlatır. kanaatinde- yiz.

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİNİN

AZİZ MİLLETE, VARLIĞINI TEHDİT EDEN MÜNAFİK CEREYANLARIN İÇ YÜZÜNÜ AÇIKLAYAN BİLDİRİSİDİR.

Aziz millet, senin varlığını yeryüzünden silmek için çalsan millet düşmanı şer kuvvetler, son zamanlarda faaliyetlerini şid- detlendirmişlerdir.

Beynelmîel Hristiyan politikasının, bütün kuvvetlerini tek- sıf ettiği son hedef; Anadolu'nun Hristiyanlaştırılmasıdır.

Asırlardan beri Müslüman ve Türk beldesi olan yurdumuzu kiliselerle, patrik ve papazlarla doldurmak istiyorlar.

Fener Patrikhanesinin varlığı ve faaliyetleri Roma kilisesi istilâsında kabul etmektedirler.

Roma ve Fener Patrikhaneleri birleştiler ve kendilerine son av olarak aziz milletimizi seçtiler.

Gözü dönmüş Hristiyan küfür kuvvetleri, Yunanistan, Bul- garistan ve adalardaki kardeşlerimizi yok ettikten sonra, şimdi Müslüman — Türk Milletinin son ayakta duran varlığını, yani seni ortadan kaldırmağa çalışıyorlar.

Fener Patrikhanesinin varlığı ve faaliyetleri, Roma kilisesi ile birleşmesi, Hristiyan Haç yolunun Müslüman — Türk para- ları ile yapılması, Türkiye'deki Hristiyan — Yunan kilise ve eser- lerinin senin verdiği paralarla tamir ve ihyâ edilmesi, milleti- mizin Hristiyanlaştırılmasının son safhalarını teşkil ediyor.

Papanın, İstanbul ve İzmir'e son gelişi, milletimize hazırla- nan elim âkibetin habercisidir.

Ayrıca, Aziz memleketimizde gizli ve açık komünist tahrî- kâtı almış yürümüşür. Milletimizin dertlerini Materyalist akıy- delerine göre tefsir eden komünistler, millet varlığına suikast icindendirler.

Komünizmin, son zamanlarda, dindar ve hilâfetçi maske al- tında yeni bir oyuna girişmiştir. Bu oyun, Hindistan, Türkistan ve Arap memleketlerinden sonra şimdi Türkiye'de oynanıyor.

Bu oyunun Türkiye'deki temsilcileri, kendilerine HİZBÜT- TAHRİR yani (HÜRRİYET PARTİSİ) adını veren Arap ırkcısı komünist ve siyonist teşkilâttır.

Bunlar, Müslümanlara hoş ve cazip gelen sözlerin arkasına küfürlerini gizlerler; etraflarına topladıkları ahmaklar ise, bun- ları gerçek Müslüman zannederler.

Ey bütün şer kuvvetlerin, en şeytani plânlarla varlığını ke- mirmeğe çalıştıkları aziz millet!

Milletin hayat ve kurtuluş dâvasına sen sahip çıkacaksın, aksi halde yok olursun!

Bil ki, kendilerine Hızbüttahrir (HÜRRİYET PARTİSİ) di- yen Müslüman maskeli komünistler;

a) Yalnız ve sadece Amerikan düşmanıdır.

b) Rus dostudurlar. Türkistan, Endonezya, Cezayir, Mısır, Suriye, Yemen gibi İslâm memleketlerini Rus istilâsı altında görmezler.

c) Bu alçaklar, Türk düşmanıdır. Yavuz Sultan Selim'e ve diğer Müslüman — Türk büyüklerine hakaret ederler. Mas- keli Arap ırkcısıdır.

d) Ekserisi Ürdünlü oldukları halde, İsrail ile yapılan hiçbir harbe iştirak etmemişlerdir. Ve beynelmîel siyonizmin tehlike- sini kabul etmezler. Bunu bir hurafe olarak telâkki ederler.

Bu cereyan, Türkiye'deki samimi Müslümanları şâibe altı- na almak ve İslâmiyeti dejenera etmek için; komünistler tara- fından memleketimize sokulmuştur.

Ey Millet!

Seni, varlığını ortadan kaldırmağa azmetmiş, maskeli ve maskesiz bütün İslâm düşmanı kuvvetlerle mücadeleye çağırı- yoruz.

Yaşasın Millet!.. Kahrolsun millet düşmanları!..

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ

Konya Subesi Adına

Kemal YAMAN

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİNİN

Aziz millete, varlığını tehdit eden münafık cereyanların iç yüzünü açıklayan bildirisi.

Bu yazıyı Türkiye'deki Hristiyanlar, kendilerine HİZBÜTTAHRİR yani (HÜRRİYET PARTİSİ) adını veren Arab ırkcısı komünist ve siyonist teşkilâtı, bunlar Müslümanlara hoş ve cazip gelen sözlerle arkasına düşmanları gizlerler, etraflarına topladıkları ahmaklar ise, bunları gerçek Müslüman zannederler. Ey bütün şer kuvvetlerin, en şeytani plânlarla varlığını ke- mirmeğe çalıştıkları aziz millet! Milletin hayat ve kurtuluş dâvasına sen sahip çıkacaksın, aksi halde yok olursun! Bil ki, kendilerine Hızbüttahrir (HÜRRİYET PARTİSİ) di- yen Müslüman maskeli komünistler; a) Yalnız ve sadece Amerikan düşmanıdır. b) Rus dostudurlar. Türkistan, Endonezya, Cezayir, Mısır, Suriye, Yemen gibi İslâm memleketlerini Rus istilâsı altında görmezler. c) Bu alçaklar Türk düşmanıdır. Yavuz Sultan Selim'e ve diğer Müslüman-Türk büyüklerine ha- karet ederler. Maskeli Arap ırkcısıdır.

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ

— Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi tarafından bundan 5 yıl önce ya- yınlanan bildirinin klişesi. Şunu belirtelim ki, millete atılan çamur if- tiracıların kalplerindeki çirkefliklerdir.

Halâ TRT Özerkliği Kalkmasın mı?!

1) TRT. BİR SOYGUN YUVASI MI?

2) ÖZERKLİĞİN MANASI BU MU?

3) ÖZERKLİĞİN FOYASI ÇIKTI

Geride bıraktığımız hafta içerisinde de ortaya çıkan gerçeklerden biri de, pek öyle mühimsenmeyecek cins- ten olmayan önemli bir açıklama. Hem de malum zihniyetin borazanı TRT hakkında.

1961 Anayasasının açıklarından ve mesullerin ihmallerinden istifade ile özerklik paravanası arkasında solun nakaratlarını okuyan TRT hakkında TBMM Karma Komisyonunun yaptı- ğı açıklamalar kısmi de olsa gerçek- ten dikkate şayandır. Açıklamaların neticesini duyuncu insanın aklına; acaba TRT, bir soygun şebekesi mi- dir, diye bir soru geliyor. İşte her aydının kafasında bu gibi istifham- ların belirmesine sebep olan gerçek- ler şunlardır:

TRT. yönetim kurulunun şimdiki başkanı Prof. Suat Sinanoğlu, Monte karlo'ya davet edilir. Bütün masraf- ları davet edenlerce karşılandığı hal- de TRT. kurumu bu zatın cebine a- çıktan 7.500 lira sıkıştırıyor. İş bu- nunla da bitmiyor, TRT. nin sadece ödülleri için sarfettiği paranın mıkta- rı 1 milyon liraya ramak kalıyor. Da- hası var; Sıkıyönetim tarafından za- rarlı görüldüğü için göz altına alı- nan Şiar Yalçın gibi ne idüğü belli bir adama, bu müessese evet TRT ayda net 19.946 lira para ödemekte- dir.

Ayrıca dış gezilerde yapılan mas- raflar hakkında şu açıklamada bu- nululmuştur: 1) TRT yönetim ku- rulu üyelerinden Sunuhî Cav'ın 24 günlük seyahati için 19.169 lira. 2) Uğur Alacakaptan'ın 13 günlük gezi- si için 11.584 lira. 3) Emin Hekim- gi'nin 20 günlük seyahati için 54 bin 4) Emil Galip Sandalcı'nın 12 gün- lük gezisi için 16.280 lira ödenmiş- tir. Bu da kâfi görülmemiş olacak ki, ayrıca «zarurî masraflar» için herbirine elliser dolar verilmiştir.

Milletimizin sefalet ve fakirliğine nisbetle astronomik bir hüviyet ar- zeden yukarıdaki rakamların çarpı- nakların kurutulmasına bağlıdır.

cılığı, mesullerin TRT. nin özerkliği- nin kaldırılması mevzuundaki kara- rını perçinleyici bir sebep olmalıdır.

Zira iyice gün ışığına çıkmıştır ki, bu müessese birçok Marksistin palaz- landığı bir yuva haline gelmiştir. Meşhur Şiar Yalçın'dan tutun da, «anayasaya saygı» diye uydurma bir isimle karacüppelerini savura savura Ankara sokaklarını arşınlayan ilim simsarlarının eteklerini tutup, on- ları takip ederek sol yumruk sıkın Melih Açık gibilerine varıncaya ka- dar hepsi burada yuvalanmışlardır.

Fakat, hükümetin millete tercü- manlık yaparak TRT. özerkliğini ka- dırma yolundaki çalışmaları, komü- nistleri hayli rahatsız etmiş bulun- yor. Rahatsız olmakta da haklılar. Çünkü şimdiye kadar tekerlerine taş koyan olmamıştı. Şimdi ise, es- kiden beri serbestçe öttürdükleri bo- razanı, bundan sonra kendi bildikle- rine öttüremeyecekler. Hem de bun- dan sonra Sevgi Sabuncu gibilerinin kaleme alıp, kimseden habersiz prog- rama koyduğu «Yürümek» adlı müs- techcen bir romanın programa dahil edilmesi imkânsız olabilecektir.

İşte bütün sol cephe, üzerinde sol- fey alıştırması yapageldikleri bo- razanın akortlarının bozulacağını gö- rünce hep birden paniğe kapıldılar. Bildiri üstüne bildiri yayımlayarak kısık sesleriyle etraflı velveleye boğ- mak istediler. Belki de Burjuva or- dusu diye hakarete yeltendikleri kahraman ordumuzun sillesini yeme- miş olsalardı TRT ve üniversite ö- zerkliliği üzerinde yapılması kararlaş- tırılan meseleleri protesto gayesiyle sadece bildiri ve fısıltı ile yetinme- yip, milleti iyice huzursuz edip, a- narşiyi son noktasına çıkarabilirler- di. Ne var ki felek yar olmadı, he- vesleri kursaklarında kaldı.

Çırpınışlar boşadır. Çünkü özerk- lik maskesi artık yırtılmıştır. Bu ko- nuda millet, hükümet ve ordu hem- fikirdir. Yani özerklik meselesinin millî menfaatlerimiz istikametinde İslâmın şart olduğuna inanmıştır.

Zira vatanın ve milletin selâmeti, fesat hareketlerine imkân veren kay- zeden yukarıdaki rakamların çarpı- nakların kurutulmasına bağlıdır.

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker Gerçekleri

Tahrif Ediyor

3

Geçen sayıdan devam

Peki, bay Toker, bu gerçeği, şimdi kabullenmeğe mecbur olmuş görünüyor. Ama ilk Amerikan aleyhtarı hareketleri CHP kışkırttığı devirlerde, bu kalem neler yazıyordu?

CHP'nin kalemsörü şunları yazıyordu:

Yön'ün İleri Demokrat Cephe adını verdiği, Komünist Birleşik Cephesinin kurucuları Amerikan aleyhtarlığını, Kıbrıs hadiselerinin doğurduğu millî infialden faydalanarak komünize etmeğe uğraştıkları devirde, Akis, o günün komünistlerinden hiç de farklı konuşmuyor ve şöyle diyor:

«...Ama işte Türkiye, ne komünisti var, ne aşırı solcuları gerçek bir kudret sahibidirler, ne de tahrikçi unsurlar gösterilerin temelindedir. Buna rağmen Türkiye, bir ucundan ötekine, Amerikalılara karşı hiddetle, nefretle doğrulmuş haldedir.» (4)

«Türk egemenliğinin ve Cumhuriyetinin bekçileri birşey yapmak, Amerikanın davranışını cevapsız bırakmamak gereğini hissediyorlar.. Öğleden sonra Cebece'de çoğunluğunu Tıp Fakültesi öğrencilerinin teşkil ettiği bir grup, protesto hareketine girişilmesi için aniden karar alıverdi. Hazırlıklar çok acele ve telaşla hazırlandı. Kızılay'a gidilecekti...

İşin ilginç yanı, gençliği Amerikalılar aleyhinde Türkiye'de ilk defa düzenlenen bu protesto hareketine İngilizce tedrisat yapan Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencileri de çağırıyordu...

Gerek CHP'nin, gerekse Akis'in bu devirlere ait, hikâyesi baştan aşağı Amerikan aleyhtarı hareketlerin alkışlanması ile doludur.

DAMAT BEY, KOMÜNİSTLERE ALKIŞ TUTARKEN

Damat bey, Türkiye sadece gerçek milliyetçilerin çalışmaları neticesinde maskeleri düşmüş ve ihanet içinde oldukları hareketleri ile sabit olmuş komünistleri bundan bir müddet önce nasıl görüyordu?

Şöyle görüyordu: Meselâ bay Çetin Altan'ın, Milliyet gazetesinden ayrılmasını hem Milliyet gazetesi, hem de Çetin Altan için bir talihsizlik olarak görüyordu (6). Fakat sadece bu kadar değil. Bugün komünist ihtilâlcisi olduğunu açıkladığı (eğer malûmu ilâm açıklama sayılırsa!) İlhami Soysal da, Akis'in yazarlarındandı. Evet, bundan 6 sene önce bay Toker ve bay Soysal arasından su sızıyordu. İşte Akis'in, o günkü çehresini gösteren, ibret verici bir yazı.

AKİS YAZARI SOYSAL NE DİYORDU?

Bay Toker, eski defterlerin karıştırılmasından hoşlanmayacak, ama devam edelim:

«Atatürk neydi? Atatürk'ü hangi doktrinden yana saymak doğru olur? Buna verilecek en iyi cevap galiba, Atatürk'ün hiçbir doktrinin tek yanlı savunucusu ve takipçisi olmadığıdır. Atatürk'ü bir doktrinin saliki değil, bu devleti ve milleti kurtarmış bir millî kahraman olarak mütalâa etmek en doğrusudur.

Atatürk, ana hatlarıyla halktan ya na bir insandır. Kendisini toplumun

emrine, toplumun iyiliğine adanmıştır. Bu yolda yaptıklarının içinde, inanılması güç ölçüde büyükleri ve hatâ eşsizleri olduğu kadar, eksik bıraktıkları, yapamadıkları, yanlış yaptıkları da vardır. Çağının şartları içinde Atatürk ileriye temsil eden bir insan olmuş, milletini de bu yola götürmek istemiştir. Dolayısıyla Atatürk'ü bu ana çizgisi içinde mütalâa etmek, onun sözlerinde, nutuklarında ve davranışlarında bu espriyi yakalamak lazımdır. İşte Çetin Altan, «Atatürk'ün Sosyal Görüşleri» adlı kitabında, bir gazeteci olarak sosyoloğların, bilim adamlarının yapmadıkları, yapamadıkları işi yapmış. Atatürk'ün bu yönü üstüne eğilmeğe çalışmıştır. Yazar, kitabında da belirttiği gibi, bu yolda bir ışık tutmak istemiştir. Çetin Altan'ın araştırması ve bunun sonuna eklenen birkaç yazısı okunduğunda, Atatürk'ün gerçek kişiliğinin, şimdiye kadar Türkiye'de öğretilmek istenenlerden oldukça farklı olduğu ortaya çıkmaktadır.» (7)

Akis yazarı, Çetin Altan'ın, Atatürk'ü, komünizm propagandası için bir malzeme olarak kullanma ihanetini belgeleyen bu yazısı karşısında, bay Toker'in kılı kıpırdamış mıdır? Bugün gerine gerine, Komünizm ile Kemalizmin birbirinden dağlar kadar fark gösteren iki sosyal görüş olduğunu söyleyen Toker, dergisinde bu yutturmacaları yayınlamakla ne demek istiyordu? Bunu sol hakkındaki yazılarını iyice inceleyince cevaplayabileceğiz.

DAMAT BEY VE SOSYALİZM

Damat bey şimdi, milliyetçilerin vaktiyle işaret ettiği gerçekleri kabul eder görünmektedir. Ama kendi İnönü politikasına uygun olarak. Kabul ettiği gerçekler, artık sağ sultanın bile malûmu olmuştur. Ama ne çıkar. Türkiye'de, Halk Kurtuluş Ordusu diye bir ihanet yuvası gözler önünde kurulmuş ve Türkiye'yi, Vietnamlastırmak parolası ile harekete geçen komünistler, kanlı ve iç-renc çınayyetlerine devam etmişlerdir. Birkaç ay evveline gelesiyse kadar, gençler, ilerici gençlik, devrimci gençlik adı altında, gazetelerinde kahramanlaştırdıkları kızıl itlerin müdafaa edilecek hiçbir tarafı kalmamıştır. Millet, ihanetler karşısında kabaran galeyanı, Mason — komünist işbirliğini parçalamış, komünizm, karşısında ordumuzu bulmuştur. Ancak, mezruhane gayretler son bulmamıştır. Beynelmile teşekküller aracılığı ile hükümet ve ordu tesir altına alınmaya çalışılmaktadır. Bu arada, Türk Milletinin alıştığı ses: daha fazla ileri gitmeyin diye, ikaz görünüşlü tehditler savurmakta, aydınlara baskı yapıldığı yolunda fiştilar ve gazetelerde imâlar boy göstermektedir.

Bay Toker, elbette millet ve tarih huzurunda mahkûm olmuş hainleri, istese bile koruyamaz. Yapacağı sadece, İnönü'nün kendisi ve ikbali için en büyük tehlike olarak gördüğü millî uyanışı söndürmek ve sağ, solun ihanet ortağı olarak gösterme gibi, gülünç ve çocukça tevil-lere saptıktan başka birşey değildir.

DAMAT BEY, KOMÜNİZM ŞAKŞAKÇILARINI KORUMA GAYRETİNDE

Ancak, damat bey, bazı itirafarda bulunmaktadır ki, bunlar mânâlıdır. Bay Toker, komünizmin Türkiye'de gelişmesinde bir kısım yazarları suçlu bulmaktadır ama, kendi üslubunda... Demektedir ki, bay damat:

«Anarşi hareketlerinde bunlara bilerek, bilmeyerek birçok yazar yardımcı olmuşlardır. İktidarda «Demirel İdaresinin bulunması büyük avantaj teşkil etmiştir. Silâhlı banka soyguncuları derhal sifâhsız biraderlerle kıyaslanmışlardır. Ve böylece mazur gösterilmeleri kolaylaşmıştır. Karikatüristler hep bunu işlemişlerdir. En iyi niyetlerle, işlenmeyecek konu mudur bu?» (8)

Bu ifadeler, başyazarların anarşi hareketlerine yardımcı olduğunu itiraf ederken, başka bir hususu da açıklar gibidir. Acaba, sayın yazarımız, «soyguncuları, silâhsız biraderler gibi telâkki etmek» tabirinden ne anlıyor? Sakın, basındaki masonik biraderler dayanışmasını ağzından kaçırmış olmasın. Buna herhalde itibar edilemez. Neyse...

Fakat bay yazar, meslekdaşlarını koruyacak yolu da bulmuştur. Meğer Metin Toker'in, komünist şakşakçısı meslekdaşları masummuşlar. Neden diyeceksiniz? Önce Bay Toker'in vukufu kalemi bu konuyu henüz aydınlatmamıştı (!) Çünkü o, bu tefrikasıyla öyle müthiş bir aydınlık getirmiştir ki, şimdiye kadar bilinmeyen komünizm, yazarımızın kalemi ile malûm olmuş, en az o kadar tehlikeli olan irtica (!) pardon sağ da bundan böyle gizlenecek delik bulamayacakmış. Artık yazarlarımız, bundan böyle ayaklarını denk alsınlar. Zira damat bey herşeyi ortaya koydu, «tozkoşan fırtına» ve gözün gözü görmediği kaos nihayet bitti. Bay Toker, Yahve gibi, Brahma gibi, yahut Zevs gibi Kaosu, aydınlığın şimşegi ile koğdu. Yaa efendim, işte böyle...

BİRADERLER MAZURMUŞ (!)

Pek sayın, aydın, ve kaç defa muktedir olduğu üstadlarınca malûm, masonlaşmış yazarlarımızı sola, derken komünizmin şakşakçılığına kaydırın neymiş bilir misiniz? Efendim, onun cevabı da hazır. Meğer yazar biraderleri, bu suçu işlemeye sevk-

eden «sağcıların pek eblek ve ilkel şeyler yazmaları» imiş. Biz hemen vazifemizi yapalım bay damat. Burada aynen vade görevi ile yükümlü bulunuyoruz. Rus geldi aşka, Rus'un aşkı başka döktürüsünü okuduktan sonra, sanırsınız ki herkes, bu kabil sıfatların size raci olduğunu kabulde tereddüt göstermez.

Yazarcıklarımızın, bilerek, bilmeyerek komünizm meddahlığı yapmasını haklı gösteren bir başka sebep de, iktidarda AP'nin bulunmasıymış. Şimdi naklettığımız hikmetlere (!) bir göz atalım:

«Doğrusu sağ basındaki o «komünist» zihniyetinin bugünkü temsilcileri öyle ilkel şeyler yazmaktadır ki, insanın onları okudukça komünist olacağı gelmektedir. Bu çifte avantaj, 1961'de resmen TİP ve «YÖN bildirisi» ile başlayan yeni sol hareketin, şu anda çıkış noktasından tamamiyle değişik istikamet aldığını aydın kamu oyunun gözlerinden tamamiyle uzak tutmuştur.

...Böylece, karşısında sadece «antipatik ve eblek, ilkel komünist avcılarını bulan aşırı sol, Türkiye'de «en büyük ciddi tehlike» haline on senede gelivermiştir. ...Çünkü ciddi yetle ve demagoji veya polemik maksadıyla değil, gerçek hüviyetiyle teşrik masasına hiç yatırılmayan bu cereyan, tüm özelliklerini ve maksatlarını tehlikesiz zannettirebilmiştir (9)

İfadeye dikkat edilirse, nasıl ba yağı bir düşüncüyü aksettirdiği görülmüştür. Fikir haysiyetine sahip olan bir adam, bu fikri zararlı, yanlış ve haksız bulduğu için dost veya düşman olur. Gâvura kızıp oruç bozanlar, fikir haysiyetine sahip olmadıkları gibi, siyasi iktidar hırsı uğruna dün alkışladıklarını, bugün yerenlerle asgarî namus varlığına sahip degillerdir.

(Devamı Var)

- (4) Akis, 4 Eylül 1964, Sayı 533, S: 7.
- (5) Akis, 4 Eylül 1964, Sayı 533, S: 12 — 13.
- (6) Akis, 5 Mart 1965, Sayı 559, S: 17.
- (7) İlhami Soysal, Akis, 12 Mart 1965.
- (8) Milliyet, 23 Mayıs, 1971, S: 5.
- (9) Milliyet, 10 Mayıs, 1971, S: 7.

— 1964 yılında Kıbrıs Türk Birliğinde görevli operatör doktorun eşi ve çocukları banyoda katledilirken, Yunan dostluğuna hâlel gelmesin diye, «Alınan haberler mevsuk kaynaklardan olmalı, böyle bir haber almadım» diyerek Kıbrıs'ın perişan halinin baş rolünde oynayan İnönü'nün, Yunan dostluğu politikasının temsilcisi Bay Toker, Papadopoulos'la samimi bir pozda...

Kara Kuvvetlerimizin 608. Kuruluş Yıldönümü Kutlanıyor

28 Haziran 1971, Kara Kuvvetlerimizin 608. kuruluş yıldönümüdür. Tarih boyunca büyük zaferler kazanmış Türk Ordusu, şerefli geçmişiyle bilinmelidir. Milletler kendi ordularının lüzumuna olan duygularını yitirdikleri anda, millet olma haysiyetlerini yitirmiş demektir. Zira bugün yeryüzü kuvvetli orduların nüfuz bölgeleri durumuna düşmüştür. Bu gerçek, yalnız bugünün bir neticesi olmaktan ötede bir mânâ taşır. Dünya farklı ideolojilerin propaganda sahası olduğundan her doktrin kendini bir askeri güçle koruma ve yaymanın lüzumuna göre hareket etmektedir. Bir fikir ve ideal ne kadar gerçek olursa olsun, daima bir kuvvetle desteklenmeye muhtaçtır.

Mazimizde kazandığımız her harp; millet varlığının, millî idealerin yayılması ve milletlerin gayri insanî baskı ve rejimlerden kurtuluş mücadelelerine yardım yolunda kullanılmasıdır.

KARA KUVVETLERİNİN KURULUŞ TARİHİ

Kara Kuvvetlerimizin kuruluş tarihi olarak kabul edilmiş olan 1363 tarihinin mahiyetini iyice bilmek gerekir. Bu tarih ilk görüşte garip de gelebilir. Akla gelen ilk soru: «1363'den önce Türk Ordusu mevcut değil miydi?» Bu soru gerçekten haklı bir endişe taşır. Elbette bu kabul edilmiş kuruluş tarihinden önce de ordularımız hem de kuvvetli ordularımız vardı. Onların kazandığı büyük zaferlerin neticesiyle devletler kurduk. Selçuklular gibi yeryüzünde büyük kül-

tür ve medeniyetlerin banisi imparatorluklar kurduk. Hiç kimse Ağustos'ta 900. zafer yıldönümünü kutlayacağımız Malazgirt Meydan Muharebesini, ordusuz kazandığımızı kabul edemez. Öyleyse bu tarihin hikmeti vücudu nedir?

Osmanlı İmparatorluğunun gelişme devrelerinde Üçüncü Padişah Sultan I. Murad devrinde kurulan Yeniçeri Ocağı, Türk Ordusu'nun ilk nüvesi olarak kabul edilmiştir. 1363 tarihi, Yeniçeri Ocağının kuruluş tarihi olarak doğru yapılmış bir tarihi tesbittir. Yalnız, Ordumuzun Yeniçeri teşkilâtıyla başlatılması ne dereceye kadar doğrudur, araştırılmaya değer.

Yalnız, bu tesbit yapılırken, nizami orduların prensibine göre hareket edildiği unutulmamalıdır. Bir harpte toplanan insan gücünün harbin bitimiyle dağılıp, dağılmaması, yani askerliği meslek olarak kabul görüşü var mı, yok mu önemli olan budur. Öyleyse buradan ordunun da tarifi ortaya çıkar. Silâhlı eğitim görmüş ve teşkilâtlanmış kuvvet birikimine ordu diyoruz. Herkesçe kabul edilen bu mânâda ilk orduya, tarihimizin hangi safhasında tesadüf ediyoruz? Bu hususta muhtelif görüşler ortaya çıkmış bulunuyor.

TARİHİ TESBİTLER, KURULUŞ TARİHİNİ DEĞİŞTİRİYOR

Bu görüşler daimî bir gelişme içinde bulunan tarih ilminin neticelerine dayanmaktadır. Her gün tarihimizi biraz daha aydınlığa kavuşturan tarihi tesbitler

hareket noktası olarak kabul edilirse, kabul edilmiş olan Kara Kuvvetlerimizin, yani Ordumuzun kuruluş tarihini yeniden tesbit zarureti ortaya çıkacaktır. Bugün üniversitelerimizde, Türk tarihiyle ilgili kürsülerde, Ordumuzun kuruluş tarihi olarak gerilere inme temayülü belirmiştir. Önüne gelen herkesin binbir türlü hakaretler yağdırdığı Ortaçağ, bizim için en şerefli devirlerimizden biridir. Zira en kuvvetli ordularımız bu devirlerin mahsulüdür.

Meselâ meşhur, 1040 Mayıs-ında vuku bulan Dandanakan Meydan Muharebesini elbette derleme güçlerle kazanmış değiliz. Onu geçelim, Malazgirt Muharebesi de mi geçici güçlerle kazanılmıştır? Elbette hayır. Büyük Bizans despotluğunu yerle bir eden ve millî güçlerini Anadolu istikametinden İstanbul'a yönetilmesini sağlayan politika elbette basit bir mesele değildir. Geçici ve derme - çatma güçlerle, düzenli Bizans kuvvetlerini yenmemiz mümkün olamazdı. Bugün artık daha iyi anlaşıyor ki, Selçuklular yalnız harp zamanları değil, sulh zamanlarında da düzenli askeri birlikleri muhafaza ediyorlardı.

KARA KUV. YILDÖNÜMÜ 1071 OLMALIDIR

Kara Kuvvetlerimizin kuruluş yıldönümü olarak düzenli, silâhlı askeri birliklerin harp sonunda da muhafaza esası kabul edildiğine göre, daha gerilere inmemiz, tarihin bir zarureti olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu tarihin değiştirilmesi te-

mayülü ordu mensuplarımızca da savunulmaya başlanmıştır. Ama bu tarihin 1040, 1071 veya daha eski yıllara indirilmesi; kendi tarihimizin idraki yönüyle daha faydalı olacaktır. Tarihimizin derinliği, ordumuzun geçmişinin zenginliği bugünkü nesillerin kendi tarihimize olan güvenini arttıracaktır. Önümüzdeki Ağustos ayında milletçe 900. yıldönümünü kutlayacağımız Malazgirt Savaşı münasebetiyle, Kara Kuvvetlerinin kuruluş yılını birkaç asır daha gerilere indir-memiz tarihimize bağlılığımızın yeni bir ifadesi olacaktır.

Genel Kurmay Hab. T. Bşö. Stratejik Etüdler Dairesi Kontrol ve İnceleme Şubesi tarafından neşredilmekte olan SİLAHLI KUVVETLER DERGİSİ'nin 233 sayısında Harb Tarihi Dairesi Başkanı bir generalimiz de, Kara Kuvvetlerinin kuruluş tarihinin değiştirilip 1071'e indirilmesini, yeni tarihî gerçeklere göre teklif ediyor.

BİR GENERALİN TEKLİFİ

«Selçuklu Devleti, 23 Mayıs 1040 Dandanakan Meydan Muharebesinin kazanılması ile fiilen gerçekleştirilmiştir. Bunu takiben, oldukça kısa bir süre içinde, imparatorluk niteliğine ulaşan Selçuklular, konfederasyon mahiyetinde bir idare şekli ile federe devletlerin bünye yapısına uygun düşecek tarzda, çeşitli karakter ve fonksiyona sahip ilk daimî muvazzaf orduyu kuran Türk Devletidir.»

«Çünkü o devre ait güvenilir kaynaklara istinaden, Sultan

Alpaslan'ın komutasında 26 Ağustos 1071 Malazgirt Meydan Muharebesine giren Selçuklu Ordusunda 4000 Has Gulam bulunduğunu bilmekteyiz. Buna göre Türklerde ilk muvazzaf ordunun kuruluş tarihi olarak 26 Ağustos 1071'i kabul etmek, en anlamlı ve geçerli bir tercih olur kanısındayız.»

Ayrıca bu olay, tarihin tetkikinde anlaşılacağı üzere, Türk ırkının hayatında ayrıca bir yönüne de sahiptir. Dünya çapında bir önemi, özellikle Türkler için pek çok anlamı olan bu olayın millî şuur ve mefkûredeki yeri ve izi daima yaşayacaktır. Bu yaşatma, Türk Milletinin özü olan Silâhlı Kuvvetlerinin Kara Kuvvetlerine ait kutlama günü olarak seçilmesi ile Türk toplumunun maşeri vicdanında devamlı şekilde yansıtılması mümkün olacaktır.»

«Diğer taraftan, 26 Ağustos, tarih boyunca Türk Kara Orduları için âdeta zaferler günü olarak (26 Ağustos 1071 Malazgirt Zaferi, 26 Ağustos 1526 Mohaç Zaferi, 26 Ağustos 1922 Büyük Taarruz... gibi) sembolleşmiş bir tarihtir. Dolayısıyla seçimi halinde bu tarihi kutlamaya daha büyük bir anlam, heyecan ve renk kazandıracağı muhakkaktır.» (1)

Aynı yazının devamında, Kara Kuvvetlerinin kuruluş yılı olarak kabul edilmiş olan 28 Haziran 1363 tarihi «sunî olarak terkip edilmiş bir tarih vasfında kalacaktır» ifadesiyle, temelsizliğine işaret edilmiştir.

ASRIMIZDA ORDULARIN FONKSİYONLARI

Kara Kuvvetlerinin kuruluş yılı olarak ileri sürülen bu tarih gerçekten sonra orduların esas fonksiyonları üzerinde durulmaya değer. Bilhassa bizim millî tarihimiz içinde ordunun milletle yanyana ve omuz omuza süren mücadeleleri, her iki kuvveti birbirine ayrılmaz bağlarla perçinlemiştir. Ordunun, daha alenî ifadesiyle subaylığın maaşı bol bir meslek olarak telâkkisi, ordu ruhunun ve mücadele duygusunun kaybedilmesi demektir. Zira ordular bugün yeryüzünde farklı emperyalist ideolojilerin kuvvet kaynağı durumundadır. Amerika ve Rusya gibi emperyalist ülkeler, başka milletleri kendi hakimiyet sınırları çerçevesine sokmak için mevcut ordu güçlerini en son noktaya kadar kullanmaktadırlar. Emperyalist bir hedef için çalışan komünizm ve kapitalizm gibi ideolojiler bizim milletimizi de değişik yönlerden tehdit etmeye başlamışlardır.

Yeryüzünü emperyalist emelleri için taksim eden kapitalist ve komünist ideolojiler, kendileri için ülke ordularıyla ve beynelmilel sermaye ile teçhiz etmiş ve ziyettirler. Bu sapık ve gayri insanî ideolojilerin gözü, dünyayı hiçbir itiraz kaydı bulunmaksızın kendi tesir sahalarına sokmaktır. Hele Türkiye gibi jeopolitiği itibarıyla son derece hassas bir bölgede oturan bir ülke ve millet, beynelmilel millet düşmanlarının iştahını her an daha

ziyade kabartır. Daha dün denecek kadar bir zaman geçmemiştir ki azgın düşman komünist Rusya, Bozazları ve Sark vilâyetlerimizden bazılarını istemiştir. Bu arzu bugün de tavsamış değildir.

Batı ve güney cephemizde ise beynelmilel hüstiyanlığın ileri karakolu Yunanistan, Anadolu'yu Megalo İdea sınırları içerisinde mütalâa etmektedir. Muhtemel bir Kıbrıs harbinin nasıl bir seyir takip edeceği ve ne ile neticelenebileceği pek kolayca kestirilemez.

ORDUMUZUN İKİ GÜCÜ SİLAH VE HALKIN DESTEĞİ

Fakat bunlardan bir netice çıkarmak icabederse, bizim gerek kendi jeopolitik durumumuz ica olarak ve gerekse beynelmilel ideolojik güçlerin modern silâhlarla donattıkları ordularını gözönünde bulundurarak kuvvetli ordular kurulmasına yönelmemizdir. Elbette bizim kuvvetli bir ordumuz mevcuttur. Ama silâhını ve makinasını kendi yapar duruma gelmemiş ülke ordularının harb gücünün sınırlı olduğu gerçeğini hatırdan çıkarılmamalıdır. Son birkaç senedir bilhassa Genelkurmay çevrelerinde hissedilir bir arzu ve inanç doğmuştur ki, o da «kendisi silâhını kendin yap.» sloganlarıyla halka inme temayülüdür. Bu son derece sevindirici bir neticedir.

Deniz kuvvetlerimizin ve Hava Kuvvetlerimizin güçlendirilmesi kampanyaları; millete, kendi ordusunu kurma ve geliştirme gibi tarihi bir vasfını da ifade niteliğini taşımıştır. Maddî imkân yönüyle iştirak nisbeti ne olursa olsun, milletle ordu gücünün birbirine dayanışma ihtiyacı belirmiştir. 12 Mart 1970

— Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Faruk Gürler

Muhtırasından önce de halkımız da köylere kadar yayılmış bir ordu sevgisi, orduya güven duygusu his edilir derecede artmıştır. Bazı komünist çevrelerin son on, onbeş yıldır orduyu kendi emelleri istikametinde kullanma istekleri halkı uzun yıllar kendi ordusuna ve subayına muğber duruma düşürmüştü. Bu kötü akıbet şimdilik ortadan kalkmış vaziyettedir.

Kara Kuvvetlerimizin kuruluş tarihinin 1363 «Pençik Resmi» kanununun çıkış tarihinden, 1071 Malazgirt meydan muharebesinin zafer gününe naklini teklif ederken düşündüğümüz tek husus yukarıdaki endişelerdir. 1071'in 26 Ağustos'u bugün bütün münevver kitle tarafından bilinen ve daima hafızalarda tutulan bir mutlu gündür. Millet, vatan ve din gibi mukaddes mefhumların hepsini sineğinde toplayan 26 Ağustos 1071 günü, şimdiye kadar olduğu gibi yalnız Malazgirt kazasında ya pılan mahallî bir tören olarak kalmayacaktır. Yurdun bütün şehir, kaza ve köylerine kadar inen bir millî bayram gününe dönüşecektir. Bu tarihi güne halkın iştiraki sağlanırsa o zaman Türk Milleti, tam bir ordu-millet fonksiyonu icra edecektir.

Çünkü asırlarca süren mücadelelerimizde ordumuzla halkımızın yanyana ve omuz omuza devam eden kardeşliği kazandığımız büyük zaferlerin tek garantisidir.

GERİLLA HARBİNDE ORDU HALKIN DESTEĞİNE MUHTACTIR

Bugün yeryüzünde cephe harpleri yerini psikolojik harbe ve gerilla savaşlarına bırakmıştır. Bu ise asrımızda orduların cephe harbine alışmış olan elemanlarını, aynı anda dağınık ve gayri nizamî kuvvet mücadelelerine göre de eğitmelerini icabettirmiştir. Vietnam'da, Ortadoğuda ve Güney Amerika'da yürütülen komünist gerilla mücadelesi karşısında nizamî ordu-

ların başarısının son derece zavıf olduğu bilinen bir şeydir.

Gerilla kuvvetlerinin veya Gayri Nizamî Harp güçlerinin taktiklerini bilmeden onlarla mücadele güçtür. Nizamî orduların bünyesi dağınıklığı pek kolay taşımaz. İkinci bir husus gerilla kuvvetlerinin halk tarafından korunması, onlara silah ve yiyecek yönüyle yardımda bulunması ihtimali vardır. Halkın psikolojisi bilinmezse ve mevcut iktidarlar buna zıt politika takip ederlerse halkı elbette yanlarında bulamazlar.

Bu izahlar da nazara alınınca komünistlerin kır gerillası gibi son derece tehlikeli bir mücadeleye başlama anında 12 Mart Muhtırasının verilmesinin isası (Devamı 13. Sayfada)

Gerçek Emperyalizmin Avrupa Basını Üzerindeki Hakimiyeti

«Ste Special d'Entreprise vasıtasıyla «Tele — Monte — Carlo» (Monte Karlo Televizyonu) yu kendisine bağlamıştır. Yine ele geçirdiği «Advision» şirketiyle ona bağlı «Tele — Orient» ve «Cie Libanaise de Television» isimli iki Lübnanlı şirkete hakim olmuştur. Lübnan'da 2.000.000 televizyon alıcısı olduğu düşünülürse «Advision»un başkanı olan Yahudi Roger Creange ve kayınpederinin nasıl Lübnan halkının kanaat ve fikirlerine tahakküm ettikleri daha iyi anlaşılır. S. Floirat Fransa'da ki «Cie Française de Television» un da başkanıdır. Bir Yahudi, Yahudi milletine ancak S. Floirat kadar hizmet edebilir. Floirat, sahibi olduğu «Engins Matra» ile İsrail Donanmasını ve Mirage'larını R — 530 havadan - havaya roketleri ile teğhiz etmiştir. Yine 1967 «6 GÜN HARBİ» nde sahip olduğu EUROPE No. 1 radyosuyla İsrail'e methiyeler düzmüştür. Bağlı olduğu fikirleri bir an olsun saklamamaktadır. Üstelik sadece sahip olduğu radyo ve televizyonlarla da iktifa etmemiş, Yahudi fikriyatını insanların beynine zerketmek için, çeşitli gazete ve mecmua da çıkarmıştır. «Salut Les Copains» (900.000 baskılı) «Paris — Jazz Magazine», «Lui» 412.000) gibi mecmualarla bilhassa gençleri şahsiyetleştirme hedefini gütmekte, fuhşu teşvik etmektedir. «Millege Tendre», «Superheβδο» gibi ahlaksızlık yuvası müstehcen yayın organları onun ve diğer Yahudilerin elindedir. «Un Jour» (1.000.000) gibi aile mecmualarıyla da Fransız ailesinin temelinde dinamit koymaktadır. Yine «Heβδο — Lyon» «Heβδο — Saint Etienne», «Heβδο — Toulouse» gibi mahallî gazeteler de onun emrinde Yahudi fikriyatının naşirleridir. (1).

5) Bu sık için o kadar çok Yahudi gösterilebilir ki, bir halk tabiriyile sürüsüne bereket denilebilir. Bunlardan en mühim birkaçını sayalım: L'AUREORE: 450.000 kadar. Sahipleri madame Lazurick (kızlık ismi

Francino Bonitzer ve Robert Lazurick Yahudidir. Bu gazete, pamuk kralı Marcel Bousac'tan çok yardım görmektedir.

ECHOS: (Yahudi Servan Schreiber'in kurduğu günlük iktisad gazetesidir) Yahudi Jagues Rozner burada muharrirdir.

LE FIGARO: (6.000.000) gazetesinin siyasi muharriri Raymond Aron isimli bir Yahudidir.

FRANCE — SOIR: (1.200.000), Paris — Presse, Journal du Dimanche (600.000), France — Dimanche (700.000): Bu üç gazetesinin umum müdür ve başkanı Robert Salmon, Umum Müdürü Pierre Lazareff ve müdürü Charles Gambolt isimli Yahudilerdir. France — Soir'da S. Schreiber'in damadı Jean Feniot fıkra muhabirliği yapmaktadır. Yine aynı gazetesinin müdür muavini Sam Cohen adlı bir Yahudidir.

Journal Du PARLEMENT: Mes'ul müdürü olan Charles Henry Leconte Yahudidir.

PARIS — JOUR (400.000'den fazla) politik kısmının müdürü Yahudi Bernard Lefort'dur.

ENTREPRISE (85.000) Haftalık İktisat mecmuası. Ve REALİTES (110.000): Bunların da umum müdür ve başkanı yukarıda ismi geçen Robert Salmon'dur.

MİNUTE (216.000) Haftalık. Anket servisinin müdür muavini ve personel temsilcisi Jean Pierre Cohen bir Yahudidir.

AUX ECOUTES VE FORTUNE FRANÇAİSE: Yahudi Madame Paul Levy ve Thierry Levy tarafından idare ediliyor.

LA NEF: Müdiresi eski Bakanlardan Ergar Faure'un karısı Yahudi Madame Lucie Faure (kızlık adı Meyer) dur.

LE NOUVEL OBSERVATEUR (186.000). Başmuharriri Yahudi Jean Bensaid (müstear ismi Daniel) dir.

LE DEPECHE DU MIDI: Madame Evelyne Baylet (kızlık adı Isaac).

EST — Claire ve NOUVEL ALSACIEN: Bu mahallî gazetelerin Paris servis müdürü Yahudi Charles Ullmont'tur.

PARIS — NORMANDIE: Yahudi Pier — Rene Wolf bu mahallî gazetenin Umum Müdürü ve Yahudi Bernard Wolf Paris siyasi servis başkanıdır.

CHAIERS DES DROİT DE L'HOMME: Mes'ul müdürü eski Bakan Yahudi Danuel Mayer'dir.

ECLAIR JOURNAL: Umum Müdürü Yahudi Gilbert Dreyfus'tur. Bu gazete sinemayla alâkalanmaktadır.

Agence Centrale Parisienne De Presse (birçok yüksek baskılı sosyalist temayüllü gazeteyi ihtiva eder. Bunlar Le Provençal, La Montagne. Nord — Matin, La Nouvelle Republique du Centre — Ouest, La Republique du Var, Le Journal du Centre Depeches, Le Republicain Lorrain' dir. İdare meclisi başkanı Yahudi Paul Braunstein'dir.

Yukarıda ismi geçen «Europe No 1» Radyoevinin umum müdürü Yahudi Maurice Siegel, siyasi servis başkanı Yahudi Georges Altschuler'dir. Yahudi Jean Pierre Farkas ise «Radio Luxemburg» (R.T.L.) isimli radyoevinin haber servisi müdür muavinidir. R.T.L.'in sabah yayınlarını yine Yahudi olan Jean Feniot idare etmektedir.

Bu listenin daha da uzayıp gitmesi mümkündür. Fakat bu kadarı bile Fransız basınında Yahudi hakimiyetini açıkça göstermeye kâfidir.

6) Meselâ, İkinci Cihan Harbinden sonra, Yahudiler Basın Reformu adı altında Fransa'daki bütün anti sionist milliyetçi gazeteleri kapamışlardır. Ve bugün Fransa'da doğru dürüst, sesini duyurabilen tek milliyetçi, anti sionist gazete ve mecmua mevcut değildir.

7) Misaller şunlardır: Societe des Redacteurs du Grand Quotidien Conservateur et Liberal. (Günlük büyük muhafazakâr ve liberal gazete muharrirleri Cemiyeti) Başkanı Yahudi Raymond A-

ron'dur.

● Institut International de la Presse (Beynelmîlel Basın Enstitüsü) Fransa'daki başkanı Robert Salmon, başkan yardımcısı Mme. E. Baylet. Ayrıca mühim makam sahipleri: Ch. Gambault ve Wolf.

● Federation Nationale de la Presse Française: (Fransız Millî Basın Birliği) Eski başkanı Pierre Rene Wolf; Halen başkan yardımcısı Pierre — Rene Wolf ve Manuel Molina; umumî kâtip Robert Salmon ve Roger Nahon. Populaire gazetesinden).

● Syndicat de la Presse Parisienne (Paris Basın Sendikası): Başkan yardımcısı Mme. Lazurick (kızlık adı Bonitzer) ve Henry Smadja, umumî katip Nahon.

● Syndicat de la Presse Hebdomadaire (Haftalık Basın Sendikası) Umumî kâtip Finkelstein, Yüksek Teknik Encümen Reisi Levinson.

● Syndicat des Quotidien Regionaux (mahallî günlük gazeteler sendikası) Başkanı P.R. Wolf, idare meclisi müdürü P. Wurmser.

● Syndicat National De La Presse Quotidienne (Millî Günlük Basın Sendikası) Başkan yardımcısı Mme Baylet.

● Syndicat Des Quotidien De Province (Taşra Günlük Gazeteleri Sendikası) Şeref Başkanı Fred Gueze.

● Institut Française De Presse (Fransız Basın Enstitüsü) İdare Meclisi azaları: R. Aron, J. Cain, J. Go dechot, Pinto, Mme. Baylet, Mme. Lazurick, R. Salmon, L. Solal, Wolf.

8) Misal olarak «Opera — Mundi Europe» Ajansı umum müdürü Yahudi Paul Winckler gösterilebilir.

9) Bu sık için de «Centre Français d'Edition et de Diffusion» (Fransız Tab ve Tevzi Merkezli) müdürü Yahudi P. Mayer gösterilebilir. Bu şirket 1.000.000 Frank sermayesi olan bir şirkettir.

Geçen sayımızdan beri saydığımız bunca vesikadan sonra, beynelmîlel Yahudiliğin Fransız basını üzerinde ki korkunç ve köleleştirici hakimiyeti gözler önüne serilmiştir. Fransız basını üzerindeki bu hakimiyettir ki, Yahudinin işlediği en kanlı cinayetleri örtbas edebilmekte ve mazlum milletler üzerindeki eritici politika sını gizleyebilmektedir. Fransız milletinin bugün içinde bulunduğu çöküntünün sebeplerini, basının yaptığı yıkıcı tesirlerde aramak lâzımdır.

Eski Lövanten Hamîleri Yine Sahnede

Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmaya başladığı günlerde bütün dünyada, Türkiye'deki azınlıklara zulm ve işkence edildiğine dair fırtınalar estiyordu. Hattâ Rusya'nın, Rum Ortodoksların haklarını korumak için harekete geçerek Bal kanlar'da ihtilâl çeteleri kurduğu yakın tarihimizin kaydettiği gerçeklerdendir.

En buhranlı günlerimizde milletimize ve devletimize karşı oynanan bu politik oyunlar ne yazık ki, içinde bulunduğu günlerde tekrar tazgâhlanmak üzeredir.

Bilindiği gibi Fransız gazeteleri Le Monde ile L'express'de Türkiye'de gözetiminde olanlar tutuklulara işkence edildiğine dair haberler çıkmış, aydınlarla baskı yapıldığı iddia edilmiştir. Arkasından Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Marius Delsal, Nihat Erim'e bir telgraf göndererek Türkiye'de demokratik hakların garanti altına alınmasını istemiştir. Bunun üzerine de Başbakan yardımcısı Sadi Koçaş, iddiaların doğru olup olmadığının araştırılması için yabancı gazetecileri Tür-

kiye'ye davet etti. Le Monde derhal Orta-Doğu meselelerinde yazılar yazan muhabiri Paul Balta'yı Türkiye'ye gönderdi.

14 Haziran 1971 Pazartesi günü saat 11 30 da Başbakan Nihat Erim ile görüşen Paul Balta, görüşmeden sonra gazetecilerin sorularına verdiği cevapta; «Le Monde, aydınların ezilmesine ve hürriyetlerin kısıtlanmasına karşıdır. Bütün dünyadaki meseleleri de bu açıdan değerlendirir.» demiştir.

Herşeyden evvel insanın aklına şu sorular geliyor; Le Mon-

de, de, L'express ve Dünya Sendikalar Federasyonuna ne oluyor? Türkiye bu gazete ve teşkilatların «baba çiftliği» midir? Türkiye bir hukuk devletidir ve eskisine nazaran huzur devirlerine koşmaktadır. Ne var ki, Le Monde'un aydın dedikleri; kürsülerini komünizme tazgahlayan bir takım profesörler ile Pravda'da yazmayı arzulayan aydın-yazar (!) takımıdır. Böyle olmasına rağmen burunları dahi kanatıl mamıştır.

Gönül ister ki, Başbakan yardımcısı; «Tutuklara ne yapıp yapılmayacağı bizim bileceği-

miz bir iştir. Ve bu mesele Türk devletinin meselesidir. Bizim Le Monde'un veya şunun, bunun mütâlalarına (iyi veya kötü) ihtiyacımız yoktur» deseydi.

Türkiye'ye yapılan bu hücumlar Beynelmîlel kuvvetlerin siyasi hayatımızı kontrol altına alma ve içimizdeki kendi başıncı kollarını (aydınlarla baskı yapıyor paravanası altında) koruma gayretlerinin ifadesidir.

Yapılacak şey, bu adamlara Türkiye'nin dağ başı olmadığını, kanun hakimiyetinin devam ettiğini anlatmak olmalıdır.

VELÂYET ve KERÂMET

Peygamber etendimizin haberi vermiş olduğu bu sâlih kişilik için tesin açılmış olması Allah'ın onlara ikram etmiş olduğu keramettir. Bu meselede daha buna benzer sıhhatli hadis-i serifler vardır.

SAHABE SÖZLERİNE GÖRE KERAMET

Hulefâyı Reşidin'de, Sahabeyi Kiram'da ve daha birçok sâlih kimselerde kerâmet vukû bulmuştur. Fatih'in hocası Hızır Bey merhum «Akâid» manzumesinde bu zatların kerâmetlerini şöyle ifade eder:

«Vellilerin kerâmetleri hakır. Nitekim; Asaftan, Ebu'd-Derdâ ve Selmân'dan nakledilenler böyledir.

«Ömerü'l-Faruk (R.A.) un, Sâriye (R.A.) yi dağa çağırması da böyledir. Halbuki Hz. Ömer ile Saruye arasındaki uzaklık, iki aylık mesafe kadardı.»

Asaf İbnü Berhiyâ (daha önce de zikredildiği gibi) Hz. Süleyman'ın veziridir. Ledün ilmine sahiptir. Sebâ melikesi Belkıs'ın tahtını Yemen'den Kudüs'e, göz açıp yumuncaya kadar getirmiştir. Bu vakıa Kuran'ı Kerimin âyetleri ile sabittir.

Selmanü Farisi (R.A.) ile Ebu'd-Derdâ (R.A.) da, yemek yedikleri kâbın Allah (C.C.)'ı zikrettiğini işitmişlerdir.

Hz. Ömer (R.A) ise; Sâriye (R.A) kumandasında, askeri ni Nihavend'e göndermişti. Medine ile Nihavend'in uzaklığı iki aylık mesafe idi. Hz. Ömer uzun zamandır ordudan haber alamamıştı. Ve endişe etmişti. Bir Cuma günü minberde hutbe okurken; «Yâ Sâriye, dağa çık, dağa» diye bağırıyordu. Rivayete göre Hz. Ali (R.A) bu konuşmanın tarihini kaybetmişti. Bir müddet sonra Medine'ye gelen ordunun öncüsüne Medineliler bunu sormuş o da şu cevabı vermişti: «Cuma günü savaşa başlamıştık. Düşmanlar arkamızdaki dağa tırmanmaya ve bizi arkadan vurmaya teşebbüs etmişler. Bu esnada, Yâ Sâriye, dağa çık, dağa» diye bir ses işittik ve hemen dağa çıktık. Böylece düşmanları mağlup ettik. Bu ses sayesinde çok büyük ganimetlere kavuştuk. İşte bu vakıa Hz Sâriye için bir kerâmettir. (23)

İshak Zencanî merhum da, bu tarihî hadiseyi Türkçe «Akâid» manzumesinde şöyle ifade etmiştir:

«Ömer, «Yâ Sâriye» diye çağırdı, Medine'den Nihavend'e duyurdu.»

Sahabeden, tabiünden ve nice sâlih kişilerden bir çok kerâmetlerin zuhur ettiği rivayetlerle sabittir. Biz, misal olarak, bu kadarla iktifâ ediyoruz.

AKLÎ DELİLLERE GÖRE KERAMET

a) Kul, Allah (C.C.) ın velisidir. Nitekim Allah (C.C.) böyle buyurmuştur:

«Allah'ın velî kulları için hiç bir korku yoktur.» (24)

Allah (C.C.) da kulun velisidir. Bu hususta da Allah (C.C.) şöyle buyurmuştur:

«Allah mü'minlerin velisidir...» (25)

Bu gerçeklerden anlaşılır ki, Allah (C.C.) kulun, kul da Allah (C.C.)'ın velisidir. Yani kul, Allah (C.C.)'a itaatla Allah (C.C.)'a yakın olunca, Allah (C.C.) da vardımı ile kula yakın olur. Aynı şekilde kul, Allah'ı severse Allah (C.C.) da kulu sever. Nitekim bir âyet-i kerimde böyle buyurulmuştur:

«...Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler...» (26)

Bu hususta daha pek çok âyet vardır:

«... İman edenlerin Allah'a sevgisi ise, (her şeyden) sağlamdır...» (27)

«... Muhakkak ki Allah, hem çok tevbe edenleri sever, hem çok temizlenenleri sever.» (28)

Kul ile Allah (C.C.) arasındaki bu karşılıklı muhabbetler âyetlerle sâbit olunca, denilebilir ki; Bir kul Allah (C.C.)'ın emrettiği ve razı olduğu şeylerin hepsini ihlasla yaparak tâatın en yüksek derecesine erişince, Allah (C.C.)'ın vasak kıldığı küçük ve büyük şeylerin hepsini terkedince, Rahîm ve Kerîm olan Allah (C.C.) ın kuluna istediği bir şeyi vermesi imkânsız değildir.

(Devamı Var)

(23) Şerhü Mekâsıd, C. II, s. 204. Tefsirü Kebîr, C.V s. 685

Şerhü Nûniye, Davudü'l-Karsî, s. 35, 36.

(24) Yunus Sûresi, âyet: 62.

(25) El-Bakara Sûresi, âyet: 257.

(26) El-Mâide Sûresi, âyet: 54.

(27) El-Bakara Sûresi, âyet: 165.

(28) El-Bakara Sûresi, âyet: 222.

millet bünyesini
cürüten zehir

ALKOL

LEGRAİN'in de ifade ettiği gibi alkol hayatın kaynaklarını kurutur. İşte millet düşmanlarının senelerce sürdürdükleri ilim medeniyet, hakikat maskesine bürünmüş zalim politikaları ve o politikanın zaruri tatbikatı olan Judeo-grek menşeli kapitalist düzenin sonucu olarak millet evlâtları cehaletin korkunç karanlığına yuvarlanmışlardır. Dejenere, psikopat, zayıf iradeli, çabuk etki altında kalan, millet düşmanlarına hayran ve onlara hizmet edebilecek nesiller doğmuştur. Millet ideolojisine bağlı, iradesi dejenere edilmemiş nesillerden, düşmana maşalık yapabilecek fertler ve cemiyetler çıkmaz. Beşer tarihine dikkat edilirse alkol, sigara, çıplaklık gibi gayri ilmi gerici faaliyetler sol ideolojilerin tatkik edildiği yet ve zamanlarda görülmüştür. Zira sol ideolojiler ferdi köleleştirmek ister Köle fertlerde; iradesi zayıf hale getirilmiş nesillerden doğar. Bunun içinde en uygun vasıtalar-dan birisi de ALKOL'dür.

ALKOL VE CEMİYET

İnsanda bu kadar anormalliklerin sebebi olan alkol, elbette insanın azası olduğu cemiyet hayatında da birtakım buhranların, anormalliklerin kaynağı olacaktır.

Cemiyet hayatının ahenkli bir şekilde devam edebilmesi için o cemiyette yaşayan insanların aynı ideolojiye inanması, sağlam, sıhhatli, iradeli ve beraber hareket edebilme kudretinde olması lâzımdır. Bir cemiyette huzursuzluğun kaynağı olan birtakım âmillet vardır. Millet ideolojisine sınırsız sarılmış olduğumuz devirlerde sağlam toplumlar meydana getirmişizdir. Zamanla bu ahenk ve nizam cemiyetlerde bozulmuş, millet ideolojisi yaşanmaz hale gelmiştir. Bugün dünya milletleri de dahil, bizim cemiyetimizde anarşinin, kozmopolitliğin ortamı olmuş, gayri millî ideolojilerin doğuş sahası haline gelmiştir.

İdeolojiler çarpışırken kendi istedikleri tipte insanların yetişmesine müsait zemin hazırlarlar. Bugün her köşede açılmış, meyhaneler, umumhaneler, diskotek salonları, tektekçi tezgâhları v.s. kafalarını sol ideolojilere bırakmaya hazır fertlerin yetiştiği fidanlık tarlalarıdır. Alkol bilhassa içtimâî bir zehir olması dolayısıyla millet düşmanları tarafından tercihe lâyık görülmüştür. Sol ideoloji insan fıtratı ile çatıştığından, hakimiyetini

devam ettirebilmek için zor ve hileye başvurur. İnsanları ve cemiyetleri içki kumar moda gibi gerici faaliyetlerle oylar, cemiyet hayatında huzursuzluklar meydana getirir. Onların uyanışlarını enerjilerini başka yollarla kanalizasyon eder.

Yukarıda, «Bir cemiyette huzursuzluğun kaynağı olan birtakım âmiller vardır» dedik. Bu âmillerin başlıcalarından birisi de ALKOL'dür. Zira alkol içtimâî bir zehirdir. İçki içen sadece sıhhatini berbat etmekle kalmaz; anti - sosyal reaksiyonları ile cemiyet hayatının umumî nizamını bozar. Facialara sebep olur ve sefaletle yol açar. Millet düşmanları sürdürdükleri uzun vadeli psikolojik harp sonucu önce Osmanlı sarayına içki ve kadın sokmuşlardır. Tarihî sabittir ki; çöküşümüz millet düşmanlarının dediği gibi, ideolojimize sarılmakla değil, ondan ayrılmakla beraber başlamıştır.

Alkol, cürüm ve kabahatların işlenmesinde başlıbaşına rol alır. Bütün istatistikler, suç işleme halleri ile sarhoşluk hali arasındaki sıkı münasebetleri isbat eder.

Bütün cemiyetlerde cürümler, alkollü içkilerin bol istihlâk edildiği yıllarda artar ve az istihlâk edildiği yıllarda da azalır.. Bir memlekette alkol istihlâkının artması, alkolle dayanan suçların müsavî olarak yükselmesi ile beraber gider. Kezâ, haftanın birçok içki içilen günlerinde (Pazarları ve şenlik günleri) yaralama vakaları daha çok olmaktadır. Cürüm günleri içkinin fazla kaçırıldığı günlere denk gelmektedir. Bilâkis alkolün yasak edildiği veya az müsamaha edildiği toplumlarda suç işleme göze çarpacak şekilde azalmaktadır.

Alkolün yaptığı ideolojik veya ruhi bozukluk suç işlemeğe teşvik eder mahiyettedir. Alkol, cinayete tahrik eden bir âmildir. O, Adliyenin dosyalarını kabartır. Tam mânâsıyla cemiyet düşmanı bir unsurdur. Hattâ bu hususta Werwack: «Suç ve cürüm nisbetindeki gerileme, esas itibarıyla alkolizmdeki gerilemeye tabidir» demiştir.

İçkinin tesiri ile yapılan başlıca cürümler cinayet, dövme ve yaralama, ırza tecavüz, ahlâka aykırı fiiller, hakaret ve isyan hareketleri, yakıp, vıkma, şiddet kullanma gibi hallerdir.

(Devamı Var)

Nihayet Yavuz Arslan Argun Mahkemede

NIHAYET YAVUZ ARGUN'UN MAHKEMESİ 15 TEMMUZ'DA BAŞLIYOR

Milletin kahraman evladı Yavuz Arslan Argun'un iki seneden beri Sorgu Mahkemesinde bekletilen dosyası nihayet İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesine intikal etmiş ve ilk duruşmanın 15 Temmuz günü yapılacağı öğrenilmiştir.

Bilindiği gibi Yavuz Argun, Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Okulu önünde meydana gelen faili meçhûl bir cinayete karıştırılmak istenmişti. Mason — Komünist işbirliği ve müşterek gayretleriyle tevkif edilerek cezaevine gönderilmişti. Üç komünistin cinayetten iki gün sonra tertipledikleri iftiralara itibar edilmiş ve eski İstanbul Emniyet Müdürü mason Muzaffer Çağlar esas faili bulamamak azini ve hattâ kastını göstererek bu tertibe bilfiil iştirak etmiştir. Yavuz Argun hakkında en küçük delil ve suç unsuru bulunmaktan öbür tarafta, iftira edenlerin hepsi kendisini daha önceden tanıyan, fikren düşman olduğu eski FKF ve Dev — Genç'li komünist eşkiyalardır. Bu eşkiyalar 1967'den beri devam eden bütün silâhlı terör ve tedhiş hareketlerine iştirak etmişler, defalarca tutuklanmışlar ve son olarak şehir ve kırsal gerillası hareketlerinden dolayı Sıkıyönetim tarafından gözaltına alınmışlardır.

Geçen sene Ankara SBF Basın Yayın Okulunda Mustafa Kuseyri'nin komünist arkadaşı Nejat Arun tarafından vuruluşu ve sonra da bu cinayetin masum insanların, vatansever ve milliyetçi talebelerin üzerine yıkılışı misali tıpa tıp Yavuz Argun'un hadisesinde de görülmektedir.

Bakalım, İçişleri Bakanı bulundukları sıralarda Kuseyri'nin kaatilini bildiği halde, efkârı umumiyeye açıklamayan, üniversitelerdekara cüppeli kızıl profesörlerin öncülüğünde komünist eşkiyaların azgınlaşarak millete ve milliyetçi millet evlatlarına saldırmalarına sebep olan, fakat daha davası sorgu safhasında iken, komünistlerin ağzıyla ve kanunları çiğneyerek Yavuz Arslan Argun'u meclis kürsülerinden kaatil diye ilân eden Bay Menteşoğulları, tarihin, millet vicdanının ve âdil Türk Mahkemelerinin önünde nasıl hesap verecekler?

Yavuz Argun'un davası, Türk Hukuk Tarihinin en enteresan davasıdır. Bu dava milleti esarete, devleti yokoluşa ve vatani parçalamaya çalışan millet düşmanı komünistlere karşı yapılan millî mücadelenin bir dönüm noktası ve yeni hamlelerin kaynağı olacaktır.

15 Temmuz'dan itibaren komünistlerin iftiraları yüzlerine çarpılacak, mesuliyetlerini suistimal edenler ortaya çıkacak ve adalet mutlaka tecelli edecektir.

Her Yerde Tedhiş Her Yerde Sabotaj

Komünizm, Rusya ve Çin'de ki metodlarından sonra, tatbikatını Küba'da bulan «Kast rız» sayesinde hâlâ bütün dünyanın başındaki bir numaralı illettir. Zira bu son metod, şehir ve kırsal gerillası ile banka soyma, adam kaçırmak, sabotaj ve tahrip gibi kanun dışı hareketlerle tatbik edilmektedir. Bildiğimiz gibi

devleti koruma noktasında üzerine düşen tarihi vazifeyi müdrik kuvvetler bu vazifeyi, şerefle yerine getirdiği için bu hain plân Türkiye'mizde geri tepti

Fakat bugün birçok ülke komünist gerillacılarla uğraşmak mecburiyetinde bulunuyor.

Seylan, Şili, Kamboçya bunlardan birkaçıdır.

Meselâ, son olarak Kamboçya'nın başkenti Phnom Penh'te

komünist gerillacılar büyük bir cephaneliği havaya uçurmuşlardır 1968 yılında inşa edilen spor stadıyundaki cephaneliğin infilâki şehri aralıklarla sarımsıdır. Füze ve havan mermilerinin de bulunduğu cephanelikte patlamalar bir kaç saat devam etmiştir.

İnsan bünyesine ve ilmin gerçeklerine uymayan komünizmin, cihana hakim olma sevdasının bu gibi zor kullanma yollarından başka bir imkânı yoktur. Bu gerçek de komünizmin sakat bünyesinin bir ifadesidir

Fakat bilinmelidir ki, zulüm devamlı olmadığı gibi, zulüm üzerine kurulu sistemlerde devamlı değildir. Dünya, gerçek hayat ideolojisine kavuştuğu gün elbet bu mikrobu da yenmiş olacaktır

YASAK KİTAPLAR

Aşağıda ismi geçen kitaplardan bir kısmı hakkında müsadere kararı çıkmış, bir kısmı beraat etmiş, bir kısmının da henüz duruşması devam etmektedir. Yayınlanan Sıkıyönetim bildirilerine göre, eylemlere katılmış olmak ve satışı veya dağıtımı yapıldığı intibarı verecek çoklukta bulunmamak şartıyla (10-15 tane) evde bulundurulması mümkündür. Satış müesseselerine bir tane bile bulunması yasaktır. Fakat ihtiyat olması bakımından hiç bulundurulmaması okuyucularımıza tavsiye olunur.

- Babeuf'ten Dimitrof'a Sosyalist Savunmalar: (Müsadere)
- Döl: (Duruşma devam etmektedir)
- Cimento: (Mahkûmiyet kararı kesinleşti)
- Grevler: Sendikalar, Partiler: (Mahkûm oldu, Yargıtayda)
- Halk Kültürü: (Mahkûm oldu, Yargıtayda)
- Türk Aşk Sanatı: (Müsadere)
- Türkiye'de Antiemperyalist Savaş Stratejisi: (Beraat)
- Türkiye'de Sosyalizm: (Beraat)
- Türk Siirinde Tanrıya Kafa Tutanlar: (Beraat)
- Pipa Cin: (Duruşması devam ediyor)
- Resimli Kur'an Hikâyeleri: (Müsadere)
- Umut Devrimci Savaşta: (İlk Soruşturma devam ediyor)
- Vietnam'da Halk Savaşı ve Amerika: (Duruşması devam ediyor)
- Yaşamak Güzey Sey Be Kardeşim (Müsadere)
- Yeni Demokrasi: (Duruşması devam ediyor)
- Faşizm ve Devrimci Halk Cephesi: (Soruşturma devam ediyor)
- Gerilla Harbi: (Duruşması devam ediyor)
- Halk Kültürü: (Mükerrer: Mahkûm oldu, Yargıtayda)
- İslâmın Dirilişi: (Duruşması devam ediyor)
- Friedrich Engels, Paul Lavis: (Duruşması devam ediyor)
- Millî Kurtuluş Cephesi - Douglas Bravo Konuşuyor: (Beraat)
- Batı Meteryalizmi Karşısında İslâm: (Müsadere)
- Marksist Evlemin Çocukluk Hastalığı ve Devrim Stratejisi (Müsadere)
- Grevler, Sendikalar, Partiler: (Müsadere)
- Sosyalizm: (Duruşması devam ediyor)
- İslâm Davetçilerine: (Duruşma devam ediyor)
- Evlül Destanı: (Soruşturma devam ediyor)
- Adalet Ayağa Kalk: (Soruşturma devam ediyor)

- Fransa'da İç Savaş: (İlk soruşturma devam ediyor)
- Hayat ve Hatıratım: (Soruşturma devam ediyor)
- Pır Sultan Abdal'ın Kanlı Destanı (Duruşma devam ediyor)
- Lenin: (Duruşma devam ediyor)

- Lenin, Marksizmin Kaynağı: (Müsadere)
- Lenin Destanı: (Duruşması devam ediyor)
- Marksizmin Temel Kitabı: (Duruşma devam ediyor)
- Halk Savaşının Plânları: (Soruşturma devam ediyor)
- İslâmın Dirilişi: (Dükerrer, duruşma devam ediyor)
- Sınıf Mücadelesi: (Beraat, Yargıtayda)
- Sosyalizm: (Mükerrer, duruşma devam ediyor)
- Köylü Meseleleri ve Sosyalizm: (Duruşma devam ediyor)
- Kültür Sanat Edebiyat: (Müsadere)
- Küba'da Sosyalizm ve İnsan: (Mahkûm oldu, Yargıtayda)
- 93 Şehir Gerillası: (Soruşturma devam ediyor)
- Yazılar İslâm Farklar Dirilişin Cevresinde: (Duruşma devam ediyor)
- Vahidettin: (Duruşma devam ediyor)
- Ya Hürriyet Ya Ölüm: (Mahkûm oldu, Yargıtayda)
- Barzani ve Kürdistan Cumhuriyeti: (Duruşması devam ediyor)
- S O S.: (Müsadere)

- Sosyalist Felsefenin Temel Prensipleri: (Beraat)
- Militan Notlar: (Soruşturma devam ediyor)
- Nazım Hikmet 4 Hapishaneden: (Beraat)
- Marksist Düşüncesinin Temel Meseleleri: (Müsadere)
- Dosttan Dosta Devisler: (Soruşturma devam ediyor)
- Sürekli Devrim Çağı: (Soruşturma devam ediyor)
- İhtilâlin Özütü: (Müsadere)

Şili'de Marxizmin Eski Hastalığı Nüksetti

Bir yıl önce Şili'de solcu Allende seçimle işbaşına geçmişti. Reformlarla Şili'de sosyalizmin gerçekleştirileceği söyleniyordu. Selânikî Abdî ve Paşa'nın adamları birbirleriyle yarış edercesine tâ Şili'ye kadar gitmişlerdi. Gayeleri, sosyalizmin demokratik yollardan

da gerçekleştirileceğini Türk efkârı umumiyesine isbat etmek, Türkiye'de de aynı işin olabileceğini göstermekti. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Allende'nin reformlarla tatmin edemediği komünistler, sosyalizmi silâhlı mücadele ile gerçekleştirmek için Şili'de

tekrar harekete geçtiler. Eski antikomünist İçişleri Bakanını sokak ortasında öldüren şehir eşkiyaları şimdi de Allende'ye karşı savaş ilân etmişlerdir. Türkiye'deki Komünist THKO suna benzer Şili'de «Halk İşçi Hareketi» adlı teşkilât kurulmuştur. Allende tedhiş hare-

ketlerinin kökü kazınacaktır, si, devleti tamamen ellerine geçirmektedir. İnsan bünyesi ile tezat halinde bulunan sosyalizm hiçbir yerde demokratik yollarla gerçekleştirilemez. Sosyalizm ancak silâhlı işbaşına gelir ve silâh zoru ile yaşar. Bu gerçeklerin bilinmesi Türkiye'miz için son derece mühimdir.

Şili'de ve Seylan'da meydana gelen hadiselerden dersler çıkarmak gerekir. Komünist hareketler reformlarla durdurulamaz. Komünistlerin gaye-

BU CHP'NİN

(Bastarafı 9'da)

pek iç açıcı durumla karşılaşmadık. Meselâ bir CHP'li rektörün, CHP politikasına tabi olacağı fikri doğruysa, bu rektörün talebeye ilim veremeyeceği de doğrudur. O artık sadece bir propagandisttir. Ama asla ilim adamı değildir. Bu her parti için böyledir. Eğer bir parti «vatan bölücü» hareketlerinden dolayı kapatılıyor ve partinin uçları hâlâ üniversitede ters veriyorsa, bu açık söylemek gerekirse rezalettir...

MECLİSLERDE AJAN OLUR MU?

Tabii Senatörlük müessesesi, Anayasa değişikliği içine alınsın mı, alınmasın mı diye münakaşa ediliyor. Son günlerin en enteresan ve hattâ skandal denebilecek bir olayı cereyan etti. Halen aktüalitesini kaybetmiş de değildir. Başbakanlık, Ekrem Acuner hakkındaki bir dosyayı Cumhuriyet Senatosu, Anayasa ve Adalet Komisyonuna 16 Haziran 1971 tarihinde gönderdi. Dosyada Ekrem Acuner'in ve MBK üyelerinden İrfan Solmaz'ın gizli teşkilât kurdukları iddia ediliyordu. Hikmet Kıvılcımlı'yla ortaklaşa kurdukları bu teşkilâtın yaptığı söylenen suçlar da şunlardı:

- 1 — Devletin siyasi iktisadi ve hukuki nizamını yıkmak için gizli teşkilât kurmak, silâhlı soygun yapmak ve adam kaldırmak.
 - 2 — Soyulacak yerlerin plânlarını hazırlamak.
 - 3 — Adam daldırarak 468 bin lira gasbetmek.
 - 4 — Gölçük'te Amerikalılara ait trafo merkezine dinamit koymak.
 - 5 — 6136 sayılı Ateşli Silâhlar Kanununa muhalefet.
- Ekrem Acuner'in suç ortakları ise şunlardı:

- 1 — Hasan Çetin (Deniz Harp Okulu 2. sınıfından tard)
- 2 — Ahmet Çoker (D. H. Okulundan tard)
- 3 — Selim Yalçın (Deniz Lisesi son sınıfından tard)
- 4 — Sarp Kuray (Emekli Deniz Teğmeni — mevkuf)
- 5 — Altın Altuğ (Deniz Teğmenliğinden tard)
- 6 — Erkan Derik (Havacı Doktor Teğmen)
- 7 — Muzaffer Yılmaz (Emniyetçi)
- 8 — Rafet Kaplanı (Emniyetçi)
- 9 — Orhan Uysal (D. H. O. öğrencisi)
- 10 — İrfan Solmaz (Nar Limited Şirketi ortaklarından)
- 11 — Bayram Akgün (terzi)
- 12 — Metin Eşrefoğlu
- 13 — Hikmet Kıvılcımlı.

Bunlar Nar Limited Şirketi diye

paravana bir şirket de kurmuşlardı. Hattâ Hikmet Kıvılcımlı'nın yurt dışına kaçmasına da Ekrem Acuner'in yardımcı olduğu söyleniyordu. Şimdi dosya incelenmektedir.

«Deniz Gezmis'e birşey yapmanın aınını karıştıracak olan» Ekrem Acuner hakkındaki dosyayı Sıkıyönetim Komutanlığı, Genel Kurmay Başkanlığına göndermiş, o da Başbakanlığa havale etmişti. Dosya şu anda Cumhuriyet Senatosu Anayasa ve Adalet Komisyonunda görüşülmektedir. Ekrem Acuner'in muhakeme edilmesi için dokunulmazlığının kaldırılması istenmektedir. Ekrem Acuner'e isnad edilen suçlar, idamı gerektiren suçlardır... Ekrem Acuner olayı, yalnız devlet kademelerine değil, teşri organlarının bünyesine bile düşman ajanlarının sızabileceği istifhamını doğurmaktadır. Bu hadise, her vatanseveri derin derin düşündürcek, vatanı koruma vazifesinin hiç de kolay bir iş olmadığını anlatacak, düşman tertip ve fitnesinin milletin harimi ismetine kadar uzandığını düşündürecek bir hadisedir. Vatanın bekçileri uyanık olmazsa yılan tâ beynimize çöreklenmektedir.

ÜNİVERSİTELERDEKİ CADİ KAZANININ KÖRÜKÇÜLERİ

Geçen haftanın en önemli olaylarının arasında ODTÜ Mütevelli Heyet Başkanı Prof. Tahir Armaoğlu'nun konuşması ve İst. Üniversitesinden üç öğretim üyesinin ihraçı da zikredilmelidir. Prof. Armaoğlu, Bütçe Karma Komisyonunda yaptığı konuşmada, kantinden yapılan hırsızlıkların, üniversitede kurulan «halk iktidarının», komünistlerin üslenmelerinin nasıl gerçekleştirildiğini ve bunda Erdal İnönü'nün mes'uliyet payını anlatmıştır. Bunların adaletin süzgecinden geçeceği bütün milletin temennisi oladursun, İstanbul Üniversitesinden de Çetin Özek, Bülent Tanör ve Yücel Sayman'ın vazifesine son veriliyordu. Köylerde köylüyü kışkırtıcı gazete satıp kitap dağıtmışlardı. Propaganda yapmışlardı. Komünist eserler dağıtmışlardı. Bunlar öğretim üyesiydi. Ve bir kısım basın, bunları aydın diye lânse edip, masumiyet kılıfını giydirmeye çalışıyordu. İşin garibi, Fransa'nın Sosyalist gazetesi Le Monde, Osmanlı Devletinin son zamanlarında, Lövan-tenlerin haklarını korur gibi Türkiye'deki sözümona aydınlara kanat geriyordu. Halbuki bu esnada bir grup SBF Prof.'u TİP'i ziyaret ediyordu. Ve bunlara aydın deniyordu!!

Haftalar, ihanetler zincirini kopara kopara geçmektedir. Milletimiz yaşayacak, düşmanları kahrolacaktır.

ORDUMUZUN

(Bastarafı 9'da)

betliliği bir kere daha ortaya çıkar. Yalnız komünizm ideolojik bir teşkilatlanma olarak her zaman kendisini korur. Bu millet düşmanı ideolojinin kökü kurtulmadıkça her an komünist faaliyet var demektir. Bu yüzden çalışma taktiklerinde yapılacak bir takım değişiklikler, birçok okumuş-cahillerin gözünden komünist tehlikesini silebilir. Ancak unutulmamalıdır ki komünizmle olduğu gibi her türlü gayri millî ideolojik kuvvetlerle yapılacak mücadelelerde ordumuz halkın engin desteğini yanında bulmalıdır. Bu desteği yanında hisseden veya öyle yayan komünist güçlere verilecek en büyük yıkım halkın kimin yanında olduğunu hissettirilmesidir.

Bu zaruret Türkiye'nin son birkaç yıldır karşılaştığı anarşi hareketlerinden sonra ordumuzca da iyice hissedilmiştir. Mesele; Silâhlı Kuvvetler Dergisinin Mart 1971 tarihli ekinde bu hususlara temas edilmektedir.

«Gayri Nizamî Kuvvetlere Karşı Harekât» adını taşıyan ek broşürde GAYRİ NİZAMİ KUVVETLERE KARŞI HAREKAT PRENSİPLERİ tesbit edilmiş. Tesbit edilen maddelerden biri de şudur:

«Mücadele GNH (Gayri Niza-

mi Harp) Kuvvetlerinin Halk Desteğinden Ayrılması Hayatî Derecede Önemlidir. Halkın Desteği Mücadelenin Yanına Alınmalıdır.» Sonra maddenin izahına geçilmektedir:

«Bu prensibin önemi açık ve seçik olarak ortadadır. Mao'nun tarifine göre gerillalar madem ki balık gibidir denize muhtaçtırlar. Onları halkın desteği manasındaki denizden mahrum etmek, tecrit etmek bilgili bir mücadelenin ilk adımını teşkil eder.

«Bundan daha iyisi bölge halkını mücadelemizin yanına alabilmektir.

«Çin'de ise milliyetçiler halkla ilişkilerini hataları yüzünden kaybetmiş oldukları için Mao'nun sürdürdüğü ihtilâli bastıramamışlardır.»

Kara Kuvvetlerimizin 608. kuruluş yıldönümünün bizlere hatırlattığı meseleler, aklı selim sahibi herkesce muhakkak ki biliniyor.

Bugün bütün milletin bayramıdır.

(1) Haydar Topçak Tümgeneral, Harp Tarihi D. Bşk. (Türklerde Ordu Örgütünün Kuruluşu Hakkındaki Görüş ve Düşünceler) Silâhlı Kuvvetler Dergisi, sayı: 233. Mart 1970.

(2) Tümgeneral M. Cihat Akyol, Gayri Nizamî Kuvvetlere Karşı Harekât. Silâhlı Kuvvetler Dergisi, sayı: 273, yıl: 90. Mart 1971.

Müslüman Saati

(Bastarafı 14'te)

riyle ızdırap çekenlerin şişkin kapaklar içinden bakan kırmızı ve perişan gözleri tanır. Bu zavallılar için fecrin parıltıları, yeniden boyuna geçirilecek olan hayat ipinin kanlı ilmeğini aydınlatan bir ışıktır. Halbuki fecir saati, müslüman için rüyasız bir uykunun sonu ve yikanma, ibadet, neşe ve ümidin başlangıcıdır. Müslüman yüzü, kuş sesleri ve çiçek kokuları gibi fecrin en güzel tecellilerindendir. Kubbe ve minareleri o alaca saatte görmemiş olan gözler, taşa en ilâhî manayı veren o akılları hayrette bırakan mimariyi anlamış değillerdir. Esmer camiler, fecirden itibaren semavî bir altın ve semavî bir çini ile kaplanır ve islâm ustalarının tamamlanmamış eserleri o saatte tamamlanır. Bütün mabetler içinde güneşten ilk ışık alan camidir. Bakır oklu minareler, güneşi en

evvel görmek için havalarda yükselir.

Şimdi heyhat, eski «saat»le beraber akşam da fecirde bitti. Birçoklarımız için fecir, artık gecedir. Ve birçoklarımızı güneş, yeni ve acaip bir uykunun ateşlerinden, eller kilitli, ağız çarpılmış, bacaklar bozuk çarşafırla dolaşmış, kıvranırken buluyor. Artık geç uyanıyoruz. Çünkü hayatımıza sokulan yeni ve fena günün eşliğinde çömelmiş, kin, arzu, hırs ve haset sürülerinin bizi ateş saçan gözlerle beklediğini biliyoruz. Artık fecri yalnız kümeslerimizdeki dargın ve mağrur horozlara bıraktık. Şimdi müslüman evindeki saat, başka bir âlemin vakitlerini gösterir gibî, bizim için gece olan saatleri gündüz ve gündüz olan saatleri gece renginde gösteriyor. Çölde yolunu şaşkınlara gibi biz şimdi zaman içinde kaybolmuş kimseleriz.

(1) Gurebahane- Lâklakan. Ahmet Haşım. (Bin Temel Eser) neşriyatından.

MİLLET VE ORDU

(Bastarafı 3'de)

Harp güdümünün, ana yurdun insan ve malzeme kuvvetlerini (bugün de buna manevî kuvvetleri katmakta ısrar ediyorum) son haddine kadar meydana çıkarıp güven altına alması icap ediyordu.

Bunlar ana yurt için çok büyük ödevlerdi. Anayurt, yalnız azametli müdafaa kuvvetimizin dayandığı ve hiçvir çatlağı olmaması lâzım gelen bir temel değildi. O, ordu ve donanmanın sınırlarını geliştirebilmesi, kuvvetlerini durmadan yenileştirecek kabiliyette olması için, duru ve tertemiz, fakat aynı zamanda, kudretli olarak muhafaza edilmesi icap eden bir kuvvet kayna-

ğı idi.»

«Ulusun varlığını idame için yapılan ve bugün başlanıp, ertesi gün bitmeyen, uzun müddet süren... harplerde, ulus ve orduya, muhtaç oldukları birliği temin eden şey, manevî kuvvettir. Birliğin hayatını idamé için girişilen böyle bir harbin âkibeti üzerinde mutlak tesirini yapan şey, ulusun manevî birliğidir... Orduyu, harbin galleleri ve düşmanın harp hareketleri arasında bile, zafer ve mukavemet neşesi içinde yaşatmak kudret ve kaabiliyetini veren şey, yalnız, manevî birliklerdir.»

Yukarıda ifade edilmiş bulunan ve hayatın zaruretinin bir ifadesi olan askerlik ilminin ve

rilerine yapılacak bir ilâve yoktur. Ancak, bu zaruretlere karşısında Türkiye'mizin içinde bulunduğu elem verici duruma son vermek için, kati, demokratik ve millî harp konseyinin tavsiyelerine ve topyekûn harp esaslarına tam mânâsıyla uygun bir ideal, kültür ve masal seferberliğinden başka, mukaddes bir millî vazife yoktur. Türkiye'yi gerçekten ileri ve güçlü yapacak, ekonomik ve sosyal reformları kâğıt üzerinden hayata geçirecek tek temel, bu millî seferberliktir. Ve hele, Türk Milletinin Ordusunu, ona, bir öcü gibi göstermeye çalışan ve Faşist Ordu diye uluların, tahrıklarının sona ermediği Türkiye'de bu kesin bir ihtiyaçtır.

«O BELDE» ŞAİRİ AHMET HAŞİM

«O BELDE» ŞAİRİ A. HAŞİM

1885 yılında Bağdat'ta doğan Ahmet Haşim, bize, lüzumunca tanıtılmamış edebiyatçılarımızdandır. Onu bu ölüm yıldönümünde, bize arız olmuş garp taklitçiliğinin hayatımızda ne büyük bir yıkıntı meydana getirdiğini analiz. «Müslüman Saati» (1) adını taşıyan yazısıyla analiz. Yazıda günlerimizi dolduran, farkına varmadan akıp giden olayların derinine inerek; yabancı kültür ve yaşayışların hayatımızı nasıl istilâ ettiği bir şair gözüyle ortaya seriliyor. Yalnız alelade nesrin dışında bir eda taşıyan Ahmet Haşim'in yazıları, insandan normalin üstünde bir dikkat ve hassasiyet ister.

Fecri Ati Şairi Haşim'in her türlü davranışını ve bütün yazılarını izah ederken, onun çirkinliğine ve gecelere gündüzlerden ziyade sevgi beslediğine dikkat çekilir. Yani Haşim, çirkinliğini örttüğü için geceleri sever denir. Halbuki bu tesbit eksik olduğu gibi, bir noktada da yanlıştır. Meselâ «O Belde» şiiri şairin yaşadığımız alemden nefretini ve insan gerçeğine daha uygun olan bir belde tasavvurunu dile getirir. Haşim burada, mevcut kötügerçeği değiştirme iradesini taşıyor. Fakat içinde boğulur halde geldiğimiz; gayri millî değerlerin, fena hayat te-

lâkkilerinin üstü örtülü şekilde şikâyetnamesini yazmıştır. Dolayısıyla Haşim geceleri bile çirkinliğini örttüğü için değil, insanı ezen, ve maddi bir araç olarak kullanan insan realitesine zıt bir yaşayıştan kurtuluş olarak geceleri sever, onlara sığınır.

«Sana yalnız bir ince taze kadın,
Bana yalnızca eski bir budala
Diyen bugünkü beşer,
Bu sefil iştiha, bu kirli nazar,
Bulamaz sende bende bir mana,
Ne bu akşamda bir gamı nermin
Ne bu durgun denizde bir muğber»

«O Belde» şiiri yukarıdaki mısralarda görüldüğü gibi bugünkü sistemin insana verdiği maddî telâkkileri ağır şekilde tenkid eder. Kurtuluş yolu olarak şairin kendince malûm, bizzat hissedilen bir âlem tasavvuru şuuru muza intikal eder.

Ahmet Haşim'in nesirleri 1000 Temel Eser neşriyatı arasında basılmıştır. Göl Saatleri ve Piyale adlarını taşıyan iki de şiir kitabı vardır.

Haziran 1933'de vefat eden Haşim de unutulmaya terk edilmiş yazar ve şairlerimizdendir.

«Müslüman Saati»

İstanbul'u yenileştiren ve yerlisini şaşırtan istilâların en gizlisi ve en tesirli yabancı saatlerin hayatımıza girişi oldu. «Saat»den kastımız, zamanı ölçen âlet değil, fakat bizzat zamandır. Eskiden kendimize göre yaşayışımız, düşünüşümüz, giyinmişimiz ve kendimize göre, dinden, ırktan ve an'aneden hayat alan bir zevkimiz olduğu gibi, bu hayat üslubuna göre de «saat»lerimiz ve «gün»lerimiz vardı. Müslüman gününün başlangıcını şafağın parıltıları ve sonunu akşamın ışıkları tayin ederdi.

Yabancı saati alışkanlığından evvel bu iklimde, iki ucu gecelerin karanlığıyla silmsiyah olan ve sırtı, çeşitli vakitlerin kırmızı, sarı ve lâcivert ateşleriyle yol yol boyalı, büyük bir canavar halinde bir gece yarısından diğer bir gece yarısına kadar uzat-

nan yirmidört saatlik «gün» tanılmazdı. Işıқта başlayıp ışıқта biten, oniki saatlik, kısa, hafif, yaşanması kolay bir günümüz vardı. Müslümanın mesut olduğu günler, işte bu günlerdi; şerefli günlerin vakalarını bu saatlerle ölçtüler. Gerçi, astronomi hesaplarına göre bu «saat» iptidai ve hatalı bir saattir. Fakat bu saat, hatıraların kutsal saatiydi. Alaf-ranga saatin adetlerimiz ve işlerimiz de kabulü ve alaturka saatin geri safa düşüp camilere, türbelere ve muvakkithanelere bırakılmış battal bir «eski saat» haline gelişi, hayata bakış tarzımız üzerinde korkunç bir tesire sahip olmaması değildir. Giden saatler babalarımızın öldüğü, annelerimizin evlendiği, bizim doğduğumuz, kervanların hareket ettiği ve

orduların düşman şehirlerine girdiği saatlerdi. Bunlar, hayatı etrafımızda serbest bırakan geniş, kayıtsız dostlardı. Gelen yabancılar ise hayatımızı bozup onu meçhul bir düstura göre yeniden tanzim ettiler ve ruhlarımız için onu tanınamaz bir hale getirdiler. Yeni «ölçü» bir zelezele gibi, zaman manzaralarını etrafımızda altüst ederek eski «gün»ün bütün setlerini harap etti ve geceyi gündüze katarak saadeti az, meşakkat çok, uzun, bulanık renkte bir yeni «gün» meydana getirdi. Bu, müslümanın eski mesut günü değil, sarhoşları, evsizleri, hırsızları ve katilleri çok ve yeraltında mümkün olduğu kadar fazla çalıştırılacak köleleri sayısız olan büyük medeniyetlerin acı ve sonu gelmez günüdür. Unu-

tulan eski saatler içinde eksikliği en çok hasretle hatırlanan saat akşamın on ikisidir. Artık «on iki» solgun yeşil sema altında, ilk yıldız karşı müezzinin müslümanlara hitap ettiği, sokakların lâcivert bir sisle kapandığı, ışıkların yandığı, sinilerin kurulduğu ve yarasaların mahzenlerden çıkıp uçtuğu o tesirli ve titrek saat değildir. Akşam telakkisinden koparak, kâh öğlenin sıcaklığında ve kâh gece yarısının karanlığında mevcut olmayan bir zamanı bildiren bu saat, şimdi hayatımızda renksiz ve şaşkın bir noktadır. Yeni saat, müslüman akşamının hüznü ve şaşkınlık dakikasını dağıttığı gibi, yirmi dört saatlik yabancı «gün»ün getirdiği geçim şekli de bizi fecir alemden uzak bıraktı. Başka memleketlerde fecri yalnız kırdan şehre sebze ve meyve getirenlerin ahmak gözle-

(Devamı 13'te)

10. Yıldönümünde Peyami Safa

15 Haziran 1961'de öldüğüne göre, Peyami Safa'nın onuncu yıldönümündeyiz demektir. Halbuki bu ölüm yıldönümünün bir sessizlik içinde geçip gitmemesi gerekirdi. Cumhuriyet döneminde çile çekmiş, gerçeği hayatın karanlığında arayarak bulmaya çalışmış kaç gerçek ızdırab adamına rastlayabiliriz? Çok nadir. Hayatı, bir lüksün içinde idrak eden Yakup Kadri ve Falih Rıfkı gibi niceleri, Peyami Safa'nın ne çektiği maddî sıkıntılara, ne de hakikati bulmaya çalışan mütefekkirin ızdırabına aşına değildiler.

Peyami Safa çok küçük yaşta kendi hayatını kazanma zaruretiyle karşı karşıya gelmiş adamdır. Bu yüzden hiçbir okulda okuyamamış ve fakat bize okulların bile vermekten âciz olduğu sağlam kültürü, bizzat kendisini yetiştirerek kazanmıştır. Fakirliğinden dolayı Peyami komünist olabilirdi. Nazım Hikmet'in de en yakın arkadaşı olup «9 Hariciye Koşuşu» isimli romanını ona ithaf etmişti. Nazım Hikmet, Peyami Safa'yı komünist yapabilmek için arkadaşlığını zoraki olarak devam ettirdi. Buna rağmen, gene komünizme hizmet etmedi. Onun asıl büyük lüğü bu noktada toplanır. Çoğu aydınlarımızın sola temayül duymaya başladığı, Yakup Kadri ve Şevket Süreyya'nın Kadro isimli solcu dergiyi çıkardıkları o yıllarda, acaba Peyami nasıl olmuş da solcu olmamıştır? Halbuki o, bütün hayatı boyunca fakrî zaruret içinde yaşadı. Öldüğü zaman sermaye olarak cebinde 60 — 70 kuruş para kaldı.

O zaman hangi sebep onu, diğer aydınlarımızdan ayırmıştır?

Peyami Safa'da her an, eksilmeyen bir tereddüt vardı. Bu şüphe, hayata mânâ veren her türlü telâkkiyi içine al-

yordu. Onun gençlik yıllarında, yabancı kültür ve ideolojiler, İmparatorluğun son tasfiye işleriyle meşguldürlere İttihat ve Terakki'nin gerçekleştirmeye çalıştığı yaşama tarzı; duygu, düşünce ve kendi kendini inkâr hastalığı, aydınlarımızı sardığı bir anda, Peyami Safa, bu akımın içine kendini bırakıverenlerden olmamıştır. Bu plâstik hastalığın nice değerli kişileri yeyip bitirdiğini o karışık ve başkalarına prestijin tek itibar yolu olduğu zamanlarda bunu farketmemiş miydi, bilinmez. Fakat o, cemiyeti saran Avrupa telâkkilerin insana onun kanunlarına uyup uymadığı hususunda şüphesini hiçbir zaman yitirmemiştir. Gayri millî olan; Batı kaynaklı taklit, alışkanlık ve her türlü davranış şekillerini; filozoflarca söylenmiş ve dogma olarak kabul edilmiş valdiz prensipleri, normal aklın süzgecinden geçirmeyi ihmal etmemiştir.

Gerçeği arama merakı O'nu insan bünyesinin zarureti olan bir sistem ve nizam şuuruyla ulaştırmıştır.

Buraya kadar yapılan izahlardan, Peyami Safa'nın hayatı, bir prensipten hareketle izah edilebilir. O, bunun tersine olarak insandan ve hayattan hareket ederek prensiplere ulaşmıştır.

P. SAFA'NIN ROMAN TEKNİĞİ

Romancı olarak da o, yukarıdaki noktadan hareket etmiştir. 9. Hariciye Koşuşu (1930), Fatih — Harbiye (1931), Bir Tereddüdün Romanı (1933), Biz İnsanlar (1939'da bir gazetede tefrika), Matmazel Noraliya'nın Koltuğu (1949), Yalnızız (1951) gibi romanlarını yazarken çok hassas davranmış ve Cumhuriyet devrinde hiçbir romancımızın başarı gösteremediği şuurlu-

romanını doruğuna ulaştırmıştı. Psikolojinin mevzuu olan suçur altı veya suçur dışı olarak isimlendirilen Mevzuu Yahudî Freud'den farklı bir izaha kavuşturmuştur.

Meselâ Fatih — Harbiye romanında İstanbul'un iki semtini ve iki tipini canlandırır. Millî bir hava taşıyan Fatih ile gayri müslimlerden şirayet etmiş bir hayatın hâkim olduğu Harbiye semti çeşitli vakalar etrafında karşılaştırılır.

Yalnızız romanında, içinde yaşadığımız cemiyet şeklinin insanı sıkıcan havasında bunalmış birisi olan Samim Bey'le, bugünkü hayatın nice kurbanlarından bir kızcağzın feci sonucu izah edilir.

Peyami Safa, hiçbir romanında; «işte bu hayat kötüdür, insanı eziyor, gelin dostlar ondan kurtulalım» diye feryad etmemiştir. Bunun yerine mevcut hayat şartları içinde, insanın ve cemiyetin huzursuzluğunu hadiselerin akışında vermiştir. Roman kahramanları, eserde birer robot değildirler. Onlar, içinde yaşadıkları ortamda fonksiyonlarını icra ederler.

Bu anlayış tarzı romana kuvvet veren en önemli unsurdur.

Bir san'at eserinde fikrin güdücülüğü ve zorlaması şiire, hikâyeye, tiyatroya ve romana zannedilmesin ki fayda verir. Öyle olsaydı, roman ve hikâyeye lüzum kalmadan makale ve incelemelerle yetinilebilirdi. Bu demek değildir ki san'at eseri fikir ve propaganda unsuru taşıyacak. Taşıyacak, fakat bu esere sinmelli. Okuyucu tarafından ancak hissedilmeli.

Peyami Safa'nın romanı Batı'nın insana verdiği mânânın, Avrupalı yaşayışın ve materyalist telâkkilerin topuna birden savaş demektir. Ancak bu neticeye düşünerek ulaşılabilir.

Eseri propaganda yozluğundan kurtarma onun eserlerini basitlikten kurtarmıştır.

FATİH SULTAN MEHİMED ARMAĞANINDA İKİNCİ OLAN HİKÂYE «ARAYIŞ»

Sabahtan beri bir heyula gibi kafasında beliren karmakarışık düşüncelerden kurtulmak için kendini topladı. Dudaklarını ısırarak, nemli gözlerini kuruttu. Kararmaya başlayan sınıftan çıkmak için kapıya doğru yaklaşıırken, ayak sesleri hafif yankılar yaparak kulağına geliyordu. Gözleriyle son olarak içeriye taradı. Kimse yoktu... Şimdi lisenin uzun sahilinde adımıyordu. Güneşin ziyası, semayı yaran Topkapı ve Sultanahmet'in minareleri arasından kaybolurken, Çamlıca sırtları akşamın karanlığına terk ediliyordu. Garip ve mahzun ezan sedaları adetâ Boğaz'a çarpıyor, sular dalgalanıyordu. Garbin endişe verici havaları, uzun sahilde uğulduyorken, yüzlerce insan anlaşılabilir bir şevkle, ezana kulak tikiyor, omuzlarını silkeleyip tepiniyorlardı. Hasan, sanki kızgın çölde kalmış kervanların neden sonra bulduğu su karşısındaki duygularını yaşıyordu. Ezanla birlikte cüsa gelmişti. İçi içine sığmıyordu. Taşan ruhu önündeki zavallı yaratıkların yürürken teptikleri hora karşısında karar dı. Gözlerinin önüne perde çekildi.

Deminden beri kendi dolaşıyor; fakat zihni tamamen başka yerlerde geziyordu. İçinde tuhaf hisler vardı. Hareketleri kontrolünden çıkmıştı. Ne yaptığının farkında değildi. Ağlamak istedi, ağlayamadı. Sahili denizden ayıran betondaki demir dikeylere yapıştı, böylece kaldı. İri kolları altında parıldayan gözlerini büyüttü. Kötü düşüncelerinden kurtulmak için silkindi. Gayri ihtiyarı kendi kendine, düşünceğine hâl yolu bu lacağına inandığı sorular sıraladı: «Biz neyiz, ne olacağız, bu hayatın sonu nedir?» sualine önce, sosyoloji öğretmenin sesi, kulaklarında uğuldayarak cevap verdi: «İnsan ekonomik bir hayvandır.» Hasan, saçlarını avuçladı. Çekerken canı yandı: «Acaba?» diye mırıldandı. Arkasından: «İnsan için hayatın manası hayatın tadını çıkarmaktır. Gençsiniz, yiye, iç, eğlen... Bu günler bir daha ele geçmez» sözleriyle edebiyat öğretmeninini hatırladı. Arkadaşlarının kimi: «Doktor» kimi «Mühendis» kimi ise «Avukat» olacağını söylüyorlardı. Hasan hepsini kafasında toparlayarak, netice çıkarmaya çalıştı: «Demek ki insan ekonomik bir hayvanmış, hayatın tadını çıkarmak prensibi, meslek sahibi olmak gayesiymiş» Gözlerini kapadı. Dudak büküldü. Sualine yine cevap bulamadığına inarak, bir «Acaba?» daha çekti. Her gün aklına aynı soru geliyordu. Şimdiye kadar ne kadar sordu, ne kadar araştırdı ise; sualine tatminkâr bir cevap bulamamıştı. Bocalayıp duruyordu.

«Bunu bir kalem daha geç, dedi. Acaba şu dünyada yaşayan bütün fertler benim durumumda mıdır? Hepsinin içinde bir arayış var mıdır? Aradığımız şey nedir? Biz neden bu haldeyiz? Bizi bu hale kimler getirdi? Yoksa biz hep böyle mi idik? Ah şu beni saran kara düşüncelerden bir kurtulsam. Çıldırma işten değil. Ruhum çok daralıyor. Her an içim sıkılıyor. Ağlayamıyorum.» Sağ elini yumruk yaparak, sol elinin avuç içine vuruyorken, arkasından gelen «Hasan» sesiyle tefekkür

âleminde sıyrıldı. Sesin geldiği yöne baktı. Yabancı değildi. Aşına olduğu yuvarlak çehrede bir an gözlerini gezdirdi. Sonra usulca «söyle İbrahim» dedi. Genç arkadaşı: «Senden bir ricam var.» derken boynunu büküldü. Mahcup bir eda ile; «Varsa biraz ödünç para rica edecektim. Hasan elini cebine attı. Bir miktar bozuk para çıkardı. Saydı, tamamı 375 kuruştı. Bundan başka parası da yoktu. 25 kuruşunu ayırarak geri kalan 350 kuruşu İbrahim'e uzattı. Durumu gören İbrahim'in gözleri yaşardı. Bir paraya, bir Hasan'ın yüzüne bakıyor, kararsızlık geçiriyordu: «Geçen hafta babam 200 lira göndermiş, dedi. Ama para dayanmıyor. Suyunu çekti.» Hasan: «Yine mi parti?» diye sorunca; İbrahim'in başı düştü. «Gitmeden edemiyorum. Fakat geldikten sonra nedense içim kan ağlıyor.» diye cevap verdi. Hasan, avucundaki parayı, İbrahim'in ahması için işaret etti. İbrahim mahcubiyetle tebessüm ederken, Hasan mevzuu değiştirmediği için özür dileyerek bir soru sormak istediğini söyledi; İbrahim «sorabilirsin» deyince; «Biz neyiz, sonra ne olacağız ha İbrahim? Bizi bu hale bir getiren mi oldu?» İbrahim'in yüzünde şaşkınlık ifadesi olduğu halde kekeleydi: «İyi ama damdan düşer gibi ne biçim soru bu.» Hasan atıldı: «Ah kardeşim. Hanç çok bilinmeyenli bir cebir denklemi olur. Bilinmeyenlerden bir tanesini yakalayınca, diğerlerini çıkarması kolay olacaktır. Ben de bu sıkıntılı günlerden kurtulup, kurtulamayacağımı düşünüyorum. Acaba sonumuz ne olacak? İşte bu soruya aldığım cevap beni ne zaman tatmin ederse, bu anlardan kurtuluşumuz yakın olacaktır. Bizi bu duruma getiren bir hayvan sürüsü halinde olmamızı isteyen bu okuldaki öğretmenler olmuştur. Düşünsene bir kere Doğru olarak gösterdikleri hiç bir yol, bizi mutlu etmedi.» «Haklı konuşuyorsun Hasan. Lâkin öyle tahmin ediyorum ki, bu çok tatlı ve fakat ulaşılması imkânsız olan bir şey. Artık biz hayatımıza yön vermişiz. Sonuna kadar böyle gider. Geçen gün 6. Fen E den Mustafa ile konuştum. İnsanın öldükten sonra herşey bitecek, dedi. Yani 50-60 yıl ne yaparsan, herşey o kadar. Sonra bizim etüd başkanı anlattı, öyle bir zaman gelecekmış ki o zaman mal, mülk, k... herşey ortak olarak kullanılacakmış. Herkes istediği her şeyi yapabilecekmış. «Mutlu olacaklar mıymış?» dedi Hasan. «Bu şartlar olduktan sonra... Yine de bilinmez.» Kafası yine karıştı. Gözlerini karanlıklar arasında bir çizgi halinde beliren Çamlıca tepesine dikti. Sahilde ayaklayanlar çoktu. Kimi maç anlatıyor, kimi kızlarla yaşadıkları hayatı birbirlerine naklediyorlardı. Diğer bir kısmı da, sahili aydınlatan projektörlerin dibinde kitap defter karıştırıyordu. İbrahim müsaade isteyip ayrılmıştı. Hasan hiçbirisine kulak asmadan yine kendi düşünce âlemine çekildi... «Acaba» diye başladı düşünmeye. Biraz önce ezan okundu. Her okunuşunda bende anlaşılabilir bir ruh hali پیدا oluyor. Geçici de olsa ferahliyorum. Ama niye okunuyor?

Niye yatıp kalkıyorlar? Bilemiyorum. Manasını çıkaramıyorum. Ah bir öğrensem? Kulakları çınlatarak çalan etüd zili, Hasan'ın düşüncelerini yine karıştırdı. İçeriye girmek istemiyordu. Fakat sahilde Muavin Bülent'in avaz avaz feryadı işitilince, yavaş adımlarla, içeriye girenler arasında Hasan da katıldı.

..... Aylar sonra... Hasan cebir defterini kapatıp, sessizce dışarıya çıkarken, alışık olduğu patırtılar, acııp bağrışmalar, boğuşmalar yine başladı. Hasan çok durgun. Benzi sararmış. Gözleri çukurlaşmış, şakakları çıkmış. Artık kendi fikrine göre, hayatına yön vermişti. Aradığı şeyi ebediyyen bulamayacağına ve onu tatlı bir hayal olarak yaşatacağına inanmıştı kendisini. «Son vapurumu kaçırdım. Artık ebediyyen, bu rıhtıma vapur yanaşmayacak» diyor ve saatlerce gözlerini bir noktaya dikeyor, harabeye dönmüş hayal âlemine sığınmaya çalışıyordu. Merdivenlerden inerken İbrahim'in ona yeni bir arkadaş tanıttığının farkına varmadı. Aşağıya indi. Neden sonra durum izah edilince özür diledi. Eski den arkadaş çok önem verirdi. Şimdi ise onun için hiçbir şeyin önemi yoktu. Her şeyi artık ulaşılması imkânsız tatlı bir hayal olmuştur. Vaktin müsait olmayışı dolayısıyla ertesi günü öğleden sonra buluşmak üzere ayrıldılar. Hasan'ın gitmeye hiç niyeti yoktu. Lâkin söz vermiş olması köttüydü.

Saat 13.59... Yani ikiye, bir dakika var. Hasan kararlaştırdıkları çay bahçesine geldiğinde İbrahim'i orada gördü. Derken yeni tanıştığı arkadaş kalabalık arasında bir ara görülebildi. Saat tam iki olduğunda bahçenin kapısında. Randevu saat i-kideydi. Fakat hem topallıyor, hem de bir elyle karnını tutuyordu. Masaya oturduğu zaman yüzünün bir çok yerinin çizilmiş olduğu farkediliyordu. Selâm verdikten sonra: «Bekletmedim ya!» dedi. Hasan: «Bizde yeni oturuyorduk» diye mukabelede bulundu. «İsmim Necati, diyerek söz başladı. İbrahimle tanışalı uzun zaman geçmedi. O, sizden epey bahsetti. Normal olarak bütün millet evlatları gibi, siz de aynı buhran, aynı ızdırıp içinde bulunuyorsunuz. Önce biz de öyleydik. Çok aradık. Allah'a hamd olsun ki sonunda en doğru yolu bulduk. Kardeşim din, devlet, vatan ve millet bugün tehlikeytedir. Her okakta her müessesede bu-

gün ızdırıp, inilti ve feryat dolaşmak tadır. Millet düşmanları çok sistemli bir şekilde ihanetlerine devam etmektedirler. Bütün müesseselere düşmanlarımız çöreklenmişlerdir.

İlim yuvası halinde olması gereken okullarımızda materyalist bir eğitimle köleleştirilmekte, gayri millî kültürler empoze edilmekte, şartlanmış, korkak, egoist nesiller yetiştirilmektedir. Buhranımız bu yuvalardan körüklenmektedir.» Bir ara durdu. İçini çekti. Hasan şimdiye kadar böyle candan, samimi birisine rastlamamış olmalıydı ki, ağzını açtı kaldı. Hayretle İbrahim'e işaret etti. Kararan kalbine ümit geldi. Necati elini göğsünden çekip, saçlarında gezdirince dalgatı gür saçları birden kıza boyandı. Etrafa taze bir kan kokusu yayıldı. Hasan gözlerini büyüttü. Gördüğü manzara korkunçtu. Fakat ne olursa olsun Necati'de ümit vardı. Durdurdu ona da mutlaka açmalıydı. Heyecanlı bir şekilde «Necati» dedi. «Sana bir sorum, çözilecek bir sıkıntı var. Ne olur, çabuk cevap ver. Nedir bu halimiz? Bu insanlığın hali ne olacak, nereye gidiyoruz? Ben boğuluyorum. İçim içim yiyor.»

Necati, Hasan'a, onun yüzüne dikkatle baktı. Orada ızdırıp bir yetimin öksüz çehresini seyrederek gibi oldu. Bu arayış içerisinde bulunan, samimiyetten, heyecandan sesi titremeye başlayan gence kafasında bulunan herşeyi bir anda boşaltırmek istedi. Ve ona öyle geldi ki, karşısında kendisine soru soran titrek sesli Hasan'a, ölüm yatağında bir yudum su için çırpınan birisine su yetiştirmenin telaşı içinde yetişmek, onun kafasına, dünyasına girmek, onu mukaddes ızdırabından kurtarmak istedi. Hayatımıza giren her yılanı, bizi zehirlemiş, uyutmuş her türlü sahte ilaçları bir çırpıda beyninden boşaltmak istedi. Ah... Böyle insanlar ne kadar azdır diye düşündü. Fakat ağzını açıp ilk kelimeyi söyleyeyim derken, Necati'nin dikkati, kurtuluşu müjdeleyecek ağızdan, aniden sıyrıldı. Şakaklardan kıpkırmızı akan kan onun gözünü iyice korkuttu. O da birşeyler demek istedi. Kelimeler onun da ağzında hapis kaldı. Fakat kelimelerin ifade süratini aşan bir çeviklikle onlar birbirini daha iyi kavradılar. Gözleri, gözlerindeki şaunimiyet onları daha yakın etti.

★
Sonra bu hadise onlara bir ahit oldu

Mehmed Taçdiken Hayatını Anlatıyor

1953 yılının kış aylarında Beyşehir'de doğmuşum. Çocukluğum, tarlalarda, kırlarda geçti. Her köy çocuğu gibi ben de çif sabanlarının arkasında dolaştım, durdum. Köyümüzün güneş ve havasını hâlâ unutamam. Daha sonra ilk ve orta okulu okudum. Lise son sınıfa kadar Beyşehir'den dışarı çıkmadım. Fakat 1970 yılının, hayatımda unutamayacağım bir hadisesi beni İstanbul'a attı. Şimdi İstanbul Kabataş Lisesinin son sınıfını bitiriyorum.

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

ABD'nin «Robert»ına Karşı «FATİH Üniversitesi» Olsun

Su günlerde Robert Kolej Yüksek kısmının Türk Devletine teslimi meselesi son safhaya varmıştır.

Okula, «Boğaziçi Üniversitesi» adı verileceği söylenmektedir. Bilindiği üzere, okul kasdî olarak Rumelihisarının üstüne inşa edilmiş ve kurucusu Cyrus Hamlin açış konuşmasında; «Fatih İstanbul'u nereden aldıysa, biz de oradan alacağız» diyerek asıl gayesini belirtmiştir. Ve okula da bu işte büyük yardımları dokunan Robert'in ismi verilmiştir. Ayrıca okulun hususî suretle havadan çekilmiş fotoğraflarda okula Rumelihisar üstünde bir kale niteliği verilmiştir. Sanki iki kale yanyana durmaktadır.

Okulun, Fatih Sultan Mehmed'e düşmanlık kasdiyle açıldığı düşünülecek olursa, Türk Yetkililerine de ancak okulu «Fatih Üniversitesi» yapmak vazifesi düşer. Düşmanın Robert'ine karşı, «Fatih Üniversitesi», en millî hareket olacaktır.

Rus Dostluğu Başka mı?

Makarios'un 6 gün süren Moskova ziyaretinden sonra Kıbrıs'ta durum bir hayli gerginleşmiştir. Son birkaç aydan beri bazı plânlar peşinde koşan Kıbrıs Rumları ile Yunanistan'ın bu davranışları, Ankara'nın mesele üzerine daha ciddiyle eğilmesini temin etmiştir. Dışişleri Bakanı Osman Olca'yın Sovyetler Birliği Ankara Büyükelçisi Grubyakov ve Başbakan Nihat Erim'in Nixon'un diplomatik temsilcisiyle yaptığı görüşmelerde Kıbrıs konusu konuşulmuştur.

Sıkıyönetimden dolayı istediği gibi yazamayan eski sosya-

lizm, yeni «tarafsızlık» şampiyonları, gazetelerinde «Kıbrıs konusunda telâşa kapılmaya lüzum yok» diyerek, Rusya'nın dostluğundan (!) bahis açmak talar. 13 Haziran tarihli Akşam gazetesinde bu konu ile alakalı bir yazı yazan Ali Sirmen şöyle iddia ediyor:

«Sovyetler Birliği, Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve toprak bütünü lüğünü, bu konudaki politikalarının temeli haline getirmişlerdir...»

.....

Son ortak bildiri, bu bakımdan Türkiye'nin Kıbrıs politikası ile çelişmemektedir. Mos-

kova'nın tutumu olsa olsa, Kıbrıs sorununu, bölgeye yabancı kuvvetlere üsler vererek çözmek isteyenlerle çelişki halinde ki, bizler de bunda üzülecek hiçbir şey görmeyiz.»

Moskova'nın iyi niyetinden ve

üçüncü

metnin de ters anlayışından

(!) bahseden bu yazarı, 15 Ha-

ziran tarihindeki gazetelerde

çıkın bir demeci ile, Kıbrıs

Türk Cemaati lideri Rauf Denk

taş şöyle yalanlıyordu: «Rusya

şımarttı.

Adada karışıklık çıkartmak iç-

çin elinden gelen her şeyi ya-

yor.»

Aslında Rusya'nın «Kıbrıs bağımsızlığından kastı, Sovyetler Birliğinin üs olarak kullanılabileceği bir Kıbrıs'tır. Zira Rusya'nın Akdeniz politikası, Akdeniz'in Sovyetler Birliğinin hakimiyetinde olmasını gerektirmektedir. Bunun için ise tek çıkar yol Kıbrıs'ı ele geçirmektir. Nitekim, yine 15 Haziran tarihli gazetelerde çıkan bir habere göre Nato ülkelerinin dikkati çekilerek, Sovyetler Birliği'nin Akdeniz kuvvetlerini arttırmakta olduğu belirtilmiştir.

Kaldı ki, bugün Kıbrıs'ta AKEL adlı bir komünist parti vardır ve son seçimlerde en büyük başarıyı göstererek meclis te sandalye sahibi olmuştur. Birleşmiş Milletler Barış Gücü'nün adadan uzaklaştırılması için geniş bir propaganda yapan AKEL'i en başta Makarios desteklemektedir. Makarios'un son Moskova ziyareti de, kendisinin komünist Rusya ta rafından kullanıldığını açıkça ortaya koymaktadır.

Fakat Kıbrıs'ta haince katle dilen yüzlerce kardeşimizin in tikam feryatlarına sahip çıkan bir Türkiye olduğu müddetçe ne Rus'un, ne de Yunan'ın pis iştahları gerçek olmayacaktır.

Vatanseverlere Müjde

Otağ Yayinevi Millî Kültürü ihya ve milletin düşmanlarını ifşa hareketinde önemli ikinci adımını da atmıştır. «İslâm İnancının Temelleri «Akaid» incelemesinden sonra şimdi de, millet düşmanlarının maskelerini indiren «Millet Düşmanlarının İhanet Planları - Belgeler» isimli eserini neşretmiştir. Eser sadece vesikaları içine almakta olup, yahudiliğin, Hristiyanlığın, Komünizmin ihanet planlarını dercetmiştir. Vukubulan politik hadiseleri tahlilde isabet etmek isteyen devlet adamı, aydın, öğrenci ve miletimizin el kitabı olacak niteliktedir. Mutlaka okuyunuz.

Fiatı 10 T.L.

Adres : Otağ Yayinevi, Vilâyet Han, Üst Kat.

Milletin Dimağı Törpüleniyor

14 Haziran 1971 günü Bakır köy'deki Marmara Bölgesi İstanbul Ruh Sağlığı hastanesinin ananevi jimnastik ve eğlence oyunları gösterisinde bir konuşma yapan Başhekim Dr. Faruk Bayülkem, Türkiye'deki ruh hastalıklarının sayısı her geçen gün arttığını belirterek; «Geçen yıl hastahanemize yatan hasta sayısı 10 yıl öncesi-ne nazaran %100 artmıştır. Ya pılan araştırmalar büyük şehirlerde yaşayan her yüz kişiden 20'sinin bir ruh hekimi tarafından tedavi edilecek kadar ruhen bozuk olduğu görülmektedir.» demiştir

Hastalık; anormâl hallerin devamı olduğuna göre, ruh hastalarının çoğalmasında da bir takım anormâllikler aramak yerinde olur. Aslında en büyük tezat, insanın tâbi olduğu kanunlarla tatbik edilen arasındadır. Bugün gayri millî ve gayri insanî sistemle-

rin boy hedefi haline gelen insanlık camiasında ruh hastalarının sayısının artması en az gözü kör olanın görmemesi kadar normaldir.

Asırları dolduran hayatı boyunca huzurun, saadetin örneği olarak kendini kabul ettirmiş bir millet. Tarihinde buharanlı devirleri ancak istisna olan bir topluluk... Ve bugünkü acıklı hal...

Millet, aynı millet, vatan aynı vatan. Ya bu kadar ruh hastası, bu kadar dolandırıcı, hırsız, soyguncu, vurguncu ve bu kadar sabotajcı, anarşist, komünist vatan haini neden şu milletin başına musallat oldu Düşünmek lazım!

Milletin hayat ideallerine sırt çevrildiği, gayri ilmi, gayri millî politikaların kölesi kaldığı müddetçe bu hastalıklar daha da artar ve tarihin şerefle dolu bir sayfasını da kapatabilir!

Hizbüttahrir Hakkındaki Açıklama 6. Sayfada

Yunanlı Sporcu da Vasıta Olarak Kullanıyor

13 Haziran tarihli gazetelerdeki şu haberi okuyan her Türk mutlaka hayal kırıklığına uğramıştır. Haber şu: «Yunanlıların, Türklerin boyunduruğundan kurtuluşunun 150. yıl dönümü şerefine düzenledikleri uluslararası yarışmalarda atletlerimizin devler arasında hiç bir iddialarının olmayacağı gün gibi aşikardır.»

Şu bilinmelidir ki, spor, bir milletin hayat müdafaasında ihmal edilmez bir vasıttır. Fakat, spor adı altında bir milletin evlâtlarının kendi milletlerine bile ihanete zorlanmasında bu millettten olan hiç bir kimsenin müsaade edemez. Türkiye'de horlatılmaya çalışılan Yunan dostluğu mutlak bir ihanetin maskesidir. Tarih boyunca bu böyle olmuştur. Ta Girit isyanından, istiklâl harbi ne kadar akıttı kanların, Kıbrıs'ta banyoda katledilen masum yavrucakların faili Yunanistan'ı her fırsatta bu milletin dostu olarak takdim edenlerin niyetleri pek iyi olmasa gerek. Düşmanın niyeti ve o-

yunları bilinmeden milletin müdafaası mümkün olamaz. Milletimizin yaşayabilmesi için bu asgari şarttır. Yunanlıların ve onun dini lideri Fener Patrikhanesinin Türkler hakkında ki düşünceleri nelerdir iki vesika verelim :

«Fener Patrikhanesinin ihanet programı

Madde 1) «Türkleri ezeli bir düşman olarak rumlara tanıtmak.»

Madde 2) «Türklerin en ufak hatalarını büyütüp, Avrupa'ya duyurmak, medenî alemi Türklere düşman etmek.» (Millet düşmanlarının ihanet planları, BELGELEER sh 189)

Yunanistan tarih boyunca bu niyetle çalışmış ve aynı meş'um niyetle çalışmaktadır. İşin üzücü tarafı odur ki, mes'ul makamlarımızı işgal eden fertler ve zümreler bu politikadan habersizdirler veya öyle görünürler. Yunanlıların, Türklere isyan tarihini şeref vesilesi sayan Türk varsa, yazıklar olsun!...